

دریادریکستان

در میان جنبه‌های ناآرام‌کننده‌ی کمک‌های جهانی به افغانستان یکی این واقعیت است که کشورهایی که کمک می‌کنند (کم یا زیاد) در موقعیتی هستند که می‌توانند مقداری پول از خزانه‌ی خود بردارند و به افغانستان بدهند. وقتی این موقعیت را با موقعیت کشور خود مقایسه می‌کنیم، عرق شرم بر پیشانی مان می‌نشیند. ما بدون کمک این کشورها نمی‌توانیم به معلمان مکاتب خود معاش بدهیم...

صفحه ۲

تفاهم‌نامه‌ی تولید برق از گاز طبیعی
شیرخان میان وزارت انرژی و آب
و کمپنی بیات پاور امضا شد

قرارداد پروژه‌ی تولید برق از گاز طبیعی دیروز بین کمپنی بیات پاور و وزارت انرژی و آب به امضا رسید. این قرارداد به ارزش ۲۵۰ میلیون دالر میان انجینیر احسان الله بیات، رییس بیات گروپ و علی احمد عثمانی، وزیر انرژی و آب با حضور رییس جمهور محمد اشرف غنی به امضا رسید...

عزیزی بانک جایزه بهترین بانک تاثیر گذار اجتماعی در افغانستان (Best Social Impact Bank Award 2016) را از جانب

اداره بین المللی سرمایه مالی (Capital Finance International) و جایزه بهترین بانک نحوه مدیریت و قانونمند

(Best Governed Bank Award 2016) را از جانب اداره بین المللی تلاش برای پیشگام بودن

(Quest on the Frontier) را در شهرهای لندن و دوی بدست آورد.

www.azizibank.af

1515

قایق امن تر از خانه نیست،
اما...

«حکومت بیمار، سیزده میلیون انسان بی‌کار»، شعار کسانی بود که به نمایندگی از این سیزده میلیون، سال گذشته برای چندین ماه در جلو پارلمان کشور خیمه زدند و علیه بی‌کاری خود و بیماری حکومت مبارزه کردند. بانک جهانی سال گذشته در گزارشی گفت سالانه ۱۸۰ هزار جوان واجد شرایط کار به جامعه تحویل داده می‌شوند که از آن‌ها فقط ۶۰۰۰۰ آن‌ها جذب کار می‌شوند، کاری که بیماری تعریف دیگر آن است. ۱۲۰ هزار جوان دیگر، پرتاب می‌شوند به جمع بی‌کاران بی‌شماری که بیماری نبود نان و سرپناه همه‌ساله آن‌ها را خرد و زمین گیر می‌کند؛ از دانشگاه‌ها فارغ می‌شوند و روی می‌آورند به کارهای شاقه و روزمزد و چون زیربنایی برای تولید و بازتولید کار و سرمایه در کشور وجود ندارد...

صفحه ۵

از بروکسل تا قندوز
نیازمندی افغانستان به پول و بیشتر از آن

رییس جمهور محمد اشرف غنی دیروز در راس یک هیأت عالی‌رتبه‌ی دولتی، برای شرکت در کنفرانس بروکسل طی یک سفر سه روزه به بروکسل، پایتخت بلژیک رفت. همزمان با آغاز سفر مقامات حکومت وحدت ملی، جنگجویان طالبان از چند نقطه بر شهر قندوز حمله کردند. گزارش‌های ضد و نقیض از وضعیت جنگ در قندوز در رسانه‌ها دست‌به‌دست می‌شود. طالبان ادعا دارند که چوک مرکزی این ولایت...

صفحه ۲

Brussels Conference on
AFGHANISTAN
4-5 October 2016

PARTNERSHIP FOR PROSPERITY AND PEACE

بهترین و نازلترین قیمت سریعترین اینترنت 3G

بسته های اینترنتی کوچک و بزرگ روزانه

30 MB

در بدل 10 افغانی

برای اشتراک: 30MB را به 151 ارسال نمایید

برای لغو اشتراک: D30MB را به 151 ارسال نمایید

100 MB

در بدل 25 افغانی

برای اشتراک: 100 را به 151 ارسال نمایید

برای لغو اشتراک: D100 را به 151 ارسال نمایید

اتصالات بیسیم
AFGHAN WIRELESS

ارتباط دهنده افغانستان
Connecting Afghanistan

HD VOICE

@myawcc

www.afghan-wireless.com

152

اطلاعات روز	
شماره ۱۱۵۸	سال پنجم
۱۳۹۵	۱۳ میزان
سه‌شنبه	
	
۲	

یادداشت روز

از بروکسل تا قندوز

نیازمندی افغانستان به پول و بیشتر از آن

رییس‌جمهور محمد اشرف غنی دیروز در راس یک هیأت عالی‌رتبه‌ی دولتی، برای شرکت در کنفرانس بروکسل طی یک سفر سه روزه به بروکسل، پایتخت بلژیک رفت. همزمان با آغاز سفر مقامات حکومت وحدت ملی، جنگجویان طالبان از چند نقطه بر شهر قندوز حمله کردند. گزارش‌های ضد و نقیض از وضعیت جنگ در قندوز در رسانه‌ها دست‌به‌دست می‌شود. طالبان ادعا دارند که چوک مرکزی این ولایت را تصرف کرده‌اند، حکومت اما از مقاومت نیروهای امنیتی در برابر تهاجم طالبان سخن می‌گوید. در حالی‌که کنفرانس بروکسل برای تمدید تعهدات مالی جامعه‌ی جهانی برای افغانستان امروز آغاز می‌شود و قرار است کشورهای حامی افغانستان دور تازه‌یی از کمک‌های میلیاردی را برای بازسازی و توسعه‌ی افغانستان اعلام کنند، واقعیت دیگر این است که حکومت افغانستان در مصرف بودجه‌های انکشافی و توسعه‌وی به‌دلایل متعدد، از جمله ناامنی، ناکام بوده است.

وزیر مالیه‌ی افغانستان در نشست روز یکشنبه در مجلس نمایندگان گفت حکومت قادر شده که فقط ۳۵ درصد از بودجه‌ی انکشافی خود را به مصرف برساند. دلیل عمده‌ی عدم مصرف کمک‌های انکشافی ناامنی در افغانستان است.

بنابراین دور تازه‌ی کمک‌های جامعه‌ی جهانی برای افغانستان در حالی اعلام می‌شود که مشکلات امنیتی مانع از به مصرف رسیدن کمک‌های انکشافی جامعه‌ی جهانی در افغانستان شده است. افزون بر این، امنیت به‌عنوان بزرگ‌ترین مانع فراره دولت و توسعه‌ی افغانستان به‌دلیل ناتوانی دولت در مدیریت جنگ و مداخله‌ی همسایگان افغانستان هر روز دست‌نیافتنی‌تر و جدی‌تر می‌شود. سومین حمله‌ی طالبان بر شهر قندوز در یک سال گذشته نشان‌دهنده‌ی این است که طالبان به توانایی‌های بیشتری برای تحت فشار گذاشتن نیروهای امنیتی و دولت افغانستان دست یافته‌اند.

با توجه به واقعیت‌های بالا، جامعه‌ی جهانی و کشورهای کمک‌کننده به افغانستان بایستی افزون بر کمک‌های جدید مالی برای توسعه‌ی افغانستان، بر کنترل جنگ و قدرتمند کردن نیروهای امنیتی افغانستان توجه بیشتری بکند. جنگ افغانستان که توسط جنگجویان طالب و سایر گروه‌های تروریستی به نقطه‌ی عطفی رسیده است، ممکن است یک وضعیت کاملا متعادلی را در افغانستان حاکم کند که منجر به تقسیم افغانستان به دو حکومت جداگانه شود. کنترل وضعیت و بسط حاکمیت دولت و شکست طالبان ایجاب می‌کند که حامیان افغانستان، کشورهای حامی تروریسم را تحت فشار بگذارند و حمایت‌های خارجی از گروه‌های تروریستی در افغانستان را قطع کنند.

پاکستان به‌عنوان حامی اصلی تروریسم و جنگ در افغانستان، تا زمانی‌که با واکنش جدی و مداوم جامعه‌ی بین المللی مواجه نشود از حمایت طالبان دست بر نخواهد داشت. این کشور با حمایت از گروه‌های تروریستی مانع بزرگی در برابر توسعه‌ی افغانستان است و دستگاه استخباراتی این کشور با بازی غلط تروریسم‌پروری در پی سلطه و کنترل دولت در افغانستان است. حامیان افغانستان و مشوقان افغانستان با ثبات و مرفه، بایستی در کنفرانس بروکسل افزون بر ارائه‌ی بسته‌ی جدیدی از کمک‌های توسعه‌وی برای افغانستان، به زمینه‌های تطبیق و موانع آن نیز بیاندیشند و در راستای رفع این موانع اقداماتی روی‌دست گیرند. چالش‌های امنیتی به‌عنوان بزرگترین مانع توسعه در افغانستان بایستی با همکاری بیشتر حامیان افغانستان رفع و رجوع گردد و نیروهای مخل امنیت و کشورهای حامی تروریسم و جنگ در افغانستان باید تحت فشار قرار بگیرند. بی‌توجهی به ناامنی در افغانستان، منجر به توسعه و خودکفایی افغانستان نخواهد شد. توجه به امنیت و تأمین آن از جانب حامیان افغانستان بحتی ضروری‌تر از کمک‌های انکشافی است. گسترش کمک‌های مالی به افغانستان بدون توجه به بحث‌های امنیتی و فایق آمدن بر این مشکلات، به تنهایی منجر به ثبات اقتصادی و توسعه‌ی افغانستان نخواهد شد. حکومت افغانستان و جامعه‌ی جهانی باید به موانع فراره توسعه در افغانستان بیاندیشند و برای حل آن راه‌حل‌های عملی را روی‌دست گیرند.

برای تحقق این امر، حامیان تروریسم در افغانستان باید تحت فشار قرار بگیرند و حکومت افغانستان برای آوردن اصلاحات واقعی و کاهش فساد تحت نظارت دقیق‌تر قرار بگیرد. با وجود اعلام و تأسیس نهادهای تازه در راستای مبارزه با فساد، حکومت در کاهش فساد اداری موفقیت چندانی نداشته و افزون بر فساد اداری، فساد سیاسی در نهادهای بزرگ دولتی در حال افزایش است.

سقوط ولسوالی‌ها، پیشروی طالبان و گسترش قلمرو نفوذ طالبان از یک‌طرف ناشی از حمایت مداوم پاکستان از تروریسم است و از جانب دیگر ناشی از فساد ریشه‌دار در نهادهای حکومتی و گسترش فساد سیاسی در ادارات امنیتی است.

از این‌رو، ضمن این‌که کمک‌های مالی تازه به افغانستان مهم و حیاتی است، توجه به زمینه‌های تطبیق آن و کاهش موانع انکشاف و توسعه‌ی افغانستان بحتی ضروری‌تر است. کمک‌های تازه‌ی جامعه‌ی جهانی برای توسعه‌ی افغانستان در میان انبوهی از مشکلات امنیتی و فساد اداری قابل تطبیق نخواهد بود. تعهدات تازه‌ی مالی بدون تأمین امنیت از سالی به سال دیگر واگذار خواهد شد و حکومت قادر نخواهد بود که این کمک‌ها را مطابق به نیازمندی و جدول زمانی از پیش تعیین‌شده در میان مشکلات امنیتی رو به افزایش تطبیق و اجرا کند.

اطلاعات روز: گزارش‌های ضد و نقیض از درگیری طالبان با نیروهای امنیتی در مرکز شهر ولایت ناامن قندوز منتشر شده است. گزارش‌های منشتر شده در چند ساعت گذشته نشان‌گر تعقیب و گریز میان دو طرف است. برخی گزارش‌ها حاکی است که پس از حمله‌ی طالبان از چند جهت بر شهر قندوز و درگیری چندین ساعته با نیروهای امنیتی، حوالی شام دیروز جنگجویان این گروه بخش‌هایی از شهر را به تصرف خود درآورده‌اند. گروه طالبان نیز ویدئوهایی را منشتر کرده که نشان می‌دهد جنگجویان این گروه در چوک شهر رسیده و پرچم خود را در مرکز چوک و نقاط دیگر شهر برافراشته‌اند.

صبح دیروز مقام‌ها از ولایت قندوز خبر دادند که طالبان حوالی ساعت سه بامداد از چهار جهت به شهر قندوز حمله کرده و بخش‌هایی از شهر را به‌تصرف خود درآورده‌اند. گزارش‌ها می‌رساند که طالبان از سه‌درک در جنوب شهر قندوز، روستای زاخیل در غرب، چرخاب در شرق و روستای ناصری‌ها در جنوب‌شرق بر شهر قندوز حمله کرده‌اند. اما بعد از ظهر دیروز گزارش‌هایی منشتر شد حاکی از این‌که طالبان به عقب زده شده و نیروهای امنیتی پیشروی کرده‌اند.

فرمانده پولیس قندوز حوالی ساعت دو دیروز در صفحه‌ی رسمی فیس‌بوک خود نوشت: «صبح امروز (دوشنبه) مخالفین مسلح دولت از سه طرف بالای مرکز ولایت کندز حمله نمودند که خوشبختانه با تلفات سنگینی

روبه‌رو شدند. والی کندز که خود رهبری نبرد را در این ولایت به عهده دارد به تمامی شهروندان ولایت کندز اطمینان می‌دهد که به دشمن فرصت دوباره‌ی سقوط کندز داده نخواهد شد.» حوالی شام دیروز گزارش‌هایی از سقوط شهر قندوز منشتر شد. برخی رسانه‌ها به نقل از شماری از اعضای شورای ولایتی قندوز سقوط بخش‌های عمده و چندین اداره‌ی مهم دولتی را گزارش دادند.

دفتر مطبوعات والی قندوز شب گذشته در صفحه‌ی رسمی فیس‌بوک خود نوشت: «امشب (دوشنبه‌شب) کندز به گورستان طالبان مسلح و مزدور مبدل می‌شود... هرگز سقوط نخواهد کرد…»

نیروهای تازه‌نفس به قندوز رسیده‌اند

وزارت دفاع ساعت هفت شب گذشته اعلام کرد که نیروهای تازه‌نفس به قندوز رسیده‌اند و دشمن توان مقابله را ندارد.

روز گذشته نیز وزارت دفاع سقوط شهر قندوز را تکذیب کرد و در اعلامیه‌یی نوشت که «یک تعداد از افراد آشوب‌گر و تروریست حوالی (روز گذشته) در بعضی ساحات مسکونی شهر کندز از قبیل بندر کابل، انگور باغ، تپه‌ی خاکی حوزه‌ی سوم، باغ شرکت و زرخرید به‌طور دزدانه در منازل رهایشی مردم داخل شده، اهالی ملکی را سپر قرار داده و دست به آشوب‌گری و هراس‌افگنی زده، ولی قوای بیدار و قهرمان دفاعی و امنیتی کشور با حمایتی قوای هوایی علیه آشوب‌گران و

قندوز در لبه‌ی سقوط؛ نیروهای کماندو رسیدند

دهشت‌افگنان دست به‌کار شده هراس‌افگنان را سرکوب و وضعیت امنیتی شهر کندز کاملً تحت کنترل و نظارت قوای امنیتی دولت قرار دارد.»

اعلامیه افزوده که «نیروها ی عملیاتی با جلوگیری از تلفات ملکی با احتیاط در تعقیب هراس‌افگنان می‌باشند.»

شاه حسین مرتضوی معاون سخن‌گوی ریاست‌جمهوری شب گذشته در صفحه‌ی فیس‌بوک خود با انتشار تصاویری از نیروهای کماندو نوشت که: «کماندوها به کندز رسیده‌اند. کندز گورستان تروریستان خواهد شد. نشست بروکسل با موفقیت به نفع مردم افغانستان پایان خواهد یافت. جنگ روانی تروریستان و برخی حلقات سیاسی برای تحت شعاع قرار دادن موفقیت دولت و مردم افغانستان در نشست بروکسل ناکام خواهد شد.»

همچنان شب گذشته گزارش‌هایی منشتر شد که جنرال عبدالرشید دوستم، معاون اول رییس‌جمهور فرماندهی و هماهنگی نیروهای امنیتی در قندوز را بر عهده گرفته است.

حمله‌ی طالبان بر مرکز شهر قندوز در حالی‌ست که سال گذشته نیز در ششم همین ماه طالبان شهر قندوز را تصرف کردند و مدت سه روز کنترل شهر را به دست گرفتند.

حمله‌ی گسترده‌ی فعلی طالبان بر این ولایت همزمان است با سفر رییس‌جمهور و رییس اجراییه به بلجیم به‌منظور شرکت در نشست دو روزه‌ی بروکسل در مورد افغانستان.

تفاهم‌نامه‌ی تولید برق از گاز طبیعی شبرغان

میان وزارت انرژی و آب و کمپنی بیات پاور امضا شد

و بی‌نیازی از دیگران می‌رساند. این سفر طولانی و سخت ما را برای اعمار یک افغانستان پیشرفته و به پا ایستاده متحد نگه می‌دارد.»

وی افزود: «بر اساس عقد این قرارداد، پروژه‌ی بزرگ تولید برق از گاز طبیعی در شهر شبرغان، مرکز ولایت جوزجان، اعمار می‌شود.»

آقای بیات علاوه کرد: «ظرفیت تولیدی ابتدایی این پروژه ۵۲ میگاوات است که در شرایط نورمال ۴ الی ۶ ماه بعد از عقد قرارداد نهایی، با وزارت انرژی و آب و شرکت برشنا شامل شبکه‌ی برق شده و راهی خانه‌های مردم خواهد شد.»

رییس بیات گروپ: «در فاز دوم این پروژه که اکمال آن حدود ۱۵ ماه را در بر خواهد گرفت ظرفیت تولیدی برق ۱۵۰ میگاوات می‌شود. در پایان فاز سوم ۱۹۲ میگاوات تولید خواهد شد که یک قسمتی از تقاضای برق در کشور را مرفوع خواهد ساخت.»

او گفت برای این پروژه‌ی برق، ذخایر گاز طبیعی منطقه‌ی یتیم-تاق شبرغان درنظر گرفته شده است. دولت افغانستان در مرحله‌ی آغازین سالانه در حدود ۹۰۰ میلیون افغانی از این پروژه دریافت خواهد کرد. به گفته‌ی او: «تا حال ما برای خریداری برق به خارج پول می‌فرستادیم ولی بعد

قرارداد پروژه‌ی تولید برق از گاز طبیعی دیروز بین کمپنی بیات پاور و وزارت انرژی و آب به امضا رسید.

این قرارداد به ارزش ۲۵۰ میلیون دالر میان انجینیر احسان الله بیات، رییس بیات گروپ و علی احمد عثمانی، وزیر انرژی و آب با حضور رییس‌جمهور محمد اشرف غنی به امضا رسید.

پروژه تولید برق از گاز طبیعی شبرغان در سه فاز است. اکنون تفاهم‌نامه‌ی فاز اول آن امضا شده که با تکمیل شدن فاز اول ۵۲ میگاوات و با تکمیل شدن فاز سوم ۱۹۲ میگاوات برق تولید خواهد شد.

علی احمد عثمانی، وزیر انرژی و آب هنگام امضای این تفاهم‌نامه گفت براساس طرح اولی، شرکت «بیات‌پاور» ۲۵۲ میلیون دالر را روی سه فاز سرمایه‌گذاری می‌کند، اکنون شورای عالی اقتصادی تولید ۵۲ میگاوات برق را از فاز اول مورد تأیید قرار داده است.

احسان الله بیات، رییس بیات گروپ نیز در مورد پروژه‌ی بزرگ تولید برق ۱۹۲ میگاوات از گاز طبیعی معلومات ارایه نموده، گفت: «امروز ما سفری را با افغان‌ها آغاز می‌کنیم که کشور ما را به یک آزادی دیگر، یعنی داشتن انرژی فراوان برق

است که ولسوالی ناوه به‌شکل کامل سقوط نکرده، اما احمدشاه سالم فرمانده پولیس این ولسوالی در درگیری با طالبان کشته شده است.

آقای زواک افزوده پس از هجوم طالبان نیروهای امنیتی مستقر در ناوه تا آخرین لحظات شدیداً مقاومت کردند که بعداً نیروهای هوایی از قندهار و لشکرگاه به کمک آن‌ها رسیدند.

به گفته‌ی او، در جریان این عملیات ده‌ها طالب کشته و شماری نیز زخمی شده‌اند.

ناوه از ناامن‌ترین ولسوالی‌های هلمند است و در جریان چند سال گذشته بارها میان طالبان و نیروهای امنیتی دست‌به‌دست شده است.

همچنان شام دیروز گزارش‌هایی منشتر شد که نیروهای امنیتی ولسوالی ناوه را دوباره از تصرف

در پی سقوط ولسوالی ناوهی هلمند فرمانده پولیس ولسوالی کشته شد

طالبان خارج کرده‌اند. شماری از رسانه‌های به نقل از سخن‌گوی والی نوشته است که نیروهای امنیتی اکنون کنترل این ولسوالی را در دست دارند.

افزون بر ولسوالی ناوه، شهر لشکرگاه مرکز هلمند، شهر قندوز، شهر ترینکوت مرکز ارزگان و شهر فراه، از شهرهایی هستند که در این اواخر جنگ‌های شدیدلی را گواهی می‌دهند. بیشترین بخش‌های هلمند و قندوز درگیر نبردهای سنگین هستند.

شام روز گذشته نیز گزارش‌هایی حاکی از سقوط قندوز به‌دست طالبان منشتر شد. طالبان نیز ویدئوهایی را منشتر کرده که نشان می‌دهد، جنگجویان این گروه به چوک شهر قندوز رسیده‌اند. سال گذشته نیز در ششم همین ماه شهر قندوز به مدت سه روز به دست طالبان سقوط کرد.

خبرنگار ناراضه

هادی دریایی

به خود دروغ نگویم!

کابل دریا دارد. قدامت تاریخی این دریا را نمی‌فهمم، امیدوارم بابت این نفهمی مرا مواخذه نکنید. مردم و حکومت در طول پنج‌هزار سال (چون ما تاریخ پنج‌هزار ساله داریم) در چندین قسمت بالای این دریا پُل اعمار کرده. پُل برای عبور از این‌طرف به آن‌طرف دریا یا برای آمدن از آن‌طرف به این‌طرف دریاست.

طی چند روز گذشته عده‌یی از عاشقان مکتب عاشورای حسینی بعضی از این پُل‌ها را با پرچم‌ها و شعارهای عاشورایی تزیین کرده که از دور بسیار قشنگ معلوم می‌شود. یکی از شعارها که اوج اطمینان ما را نشان می‌دهد این است «به خدا راه راست همین راه است که ما در آن روانیم». نمی‌توان با این شعار مخالفت کرد. اما فکر می‌کنم که از شروع زندگی‌مان به این سو اکثراً فرمان نبوده و بعضی کارها را کرده‌ایم که خلاف این شعار را ثابت می‌کند.

مثلاً اگر نگاهی به زیر همین پُل‌های دکور شده با پرچم‌های منسوب به عاشورا ببینیم، می‌بینیم که ده‌ها انسان دارند زنده‌زنده می‌سوزند. درون هر کدام کربلایی برپاست. شاید بتوان گفت که به ما چه؟ مگر خدا به آن‌ها عقل نداده بود؟ چرا معتاد شدند؟ حالا که معتاد شده تقصیر ما چیست؟ این سوال‌ها هم درست است هم غلط. درست به این دلیل است که ما ممکن است هیچ نقشی در رفتار شدن آن‌ها به دام اعتیاد نداشته باشیم. اما از یک زاویه‌ی دیگر که اتفاقاً ما هم همین زاویه را انتخاب کرده‌ایم، این سوال‌ها غلط است. چرا؟ ما باور داریم که عاشورا به بشریت درس آزاده‌گی داد. برای همین توقع فردی ما از بقیه مردم این است که از مکتب عاشورا، ایثار و آزاده‌گی را بیاموزند. چون ما این توقع را از دیگران داریم، به خود اجازه می‌دهیم که در نقاط مختلف شهر، ده‌های سوگواری ایجاد کنیم و از سر صبح تا نواخت‌های شب انواع نوحه را از بلندگو نشر کنیم. از مساجد فریاد آزادی و ایثار بزنیم. سینه بزنیم، دسته برویم. در کل نگاه ما به عاشورا این است که ما مسئولیت داریم از عاشورا تجلیل کنیم و کربلا را زنده نگاه داریم و آن را به نسل‌های بعد از خود منتقل کنیم. از این زاویه، اگر به آن‌هایی که زیر پُل می‌سوزند، نگاه کنیم، می‌بینیم که انسان‌اند و این انسان‌ها به دام بدبختی گرفتار شده. ما که عاشق ایثار و آزادی هستیم، چه فداکاری و ایثاری از خود برای راهی آن‌ها کرده‌ایم/ می‌کنیم؟ هیچ! از طرف دیگر، دریای کابل به خاطر تلاش‌های شبانه‌روزی ما به بزرگ‌ترین شاش‌رود جهان تبدیل شده است. شاید به این دلیل است که ما خیلی عمیق مصروف ایثار و فداکاری برای رسیدن به آزادی شده‌ایم و هیچ فکر ما نیست که داریم شهر خویش را در تعفن و لجن غرق می‌کنیم. داریم منبع زنده و جاری برای انواع مرض در جامعه ایجاد می‌کنیم. هرچند که شاید هر روز از کنار همین شاش‌رود بگذریم یا از روی آن عبور کنیم. اگر کمی خویشتن را دوست داشته باشیم، هنگام عبور از کنار یا بالای این دریا، دهن و دماغ خویش را با دستمال یا پارچه‌یی می‌بندیم که لشکر میکروب‌های این دریا وارد دماغ و دهن ما نشود.

حالا اگر بپذیریم که واقعاً «راه راست همین راه است که ما در آن روانیم»، باید با افتخار اعلام کنیم که جریان دریایی از مواد فاضله به‌جای آب در تنها دریای کابل، جزء راه راست است که ما در آن روانیم. لشکری از معتادان مواد مخدر که به کلی فراموش شده‌اند نیز از الزامات راهی است که ما در آن روانیم و باید در آن روان باشیم.

لطفاً نگویند که رسیدگی به معتادان نیاز به پول دارد. مگر میلیون‌ها پرچم و پوستر و بنرهای تبلیغاتی از آسمان می‌آید؟ مگر میلیون‌ها افغانی که صرف نذورات و خیرات می‌شوند، پول نیست؟ می‌بینیم که پول اضافی همیشه وجود دارد. چیزی که وجود ندارد، همان ایثار و فداکاری برای رسیدن به آزاده‌گی است. چیزی که وجود ندارد، باور به زندگی بهتر است. پس راهی که ما در آن روانیم، راه راست نیست.

پانزده سال در کورهِی گداز افغانستان

نیویارک تایمز / کارلوتا گال

ترجمه: حمید مهدوی

بخش دوم و پایانی:

اگر ایالات متحده یک قدم
فرا تر رفته و تلاش‌ها برای
تامین صلح با طالبان و با
پاکستان در افغانستان را دو
برابر ساخته بتواند، از شکست
کلان کنترل دوباره‌ی این کشور
توسط طالبان جلوگیری خواهد
شد. صلح زمان گیر و مستلزم
تعهدات بیشتر امریکایی‌ها
برای سال‌های بیشتر است. اما
نتیجه‌ی آن توسط افغان‌هایی
که چند دهه جنگ را متحمل
شده‌اند به شدت استقبال
خواهد شد و ادای احترام
ماندگاری به خانواده‌های
سربازان امریکایی‌یی که در
آن جا کشته شدند، خواهد بود.

خنده تعریف کرد که چطور در این اواخر به آفاریش در آلمان که همیشه از سونای‌شان تعریف می‌کرد زنگ زد تا به آن‌ها بگوید از سونای هتل در جریان یک سفر کاری به بامیان، در مرکز افغانستان، لذت می‌برد. هنوز بین شهر و حومه‌های کشور تمایز و نابرابری بزرگی وجود دارد و در بسیاری از مناطق زنان به سختی غذای کودکان‌شان را فراهم می‌کنند. تقریباً یک - چهارم ولسوالی‌های این کشور - ۹۰ ولسوالی از جمله تقریباً ۴۰۰ ولسوالی - زیر سلطه‌ی طالبان است. با این حال یک آگاهی جدید در میان افغان‌ها وجود دارد که سال‌های رونق که دلیل آن کمک‌های امریکایی‌ها بود به‌طور ارگانیک اتفاق نمی‌افتد و آن‌ها باید اکنون یک راه ارگانیک برای رشد اقتصادشان پیدا کنند. آن‌ها از ثروت معدنی افغانستان حرف می‌زنند، از استعداد آن‌ها در زمینه‌ی تجارت و موقعیت ایده‌آل آن به‌عنوان یک مسیر ترانزیتی برای انرژی و کالاهایی که از چین و آسیای میانه به خلیج فارس منتقل خواهد شد.

حسی وجود دارد که اگر در سال‌های اول امریکایی‌ها در افغانستان تصمیم‌گیرنده بودند، حالا افغان‌ها هستند و اشتباهات و منازعات مربوط به آن‌هاست و باید خودشان [برای حل] آن‌ها کار کنند. با وجود شکایات فراوان از ناکارآمدی حکومت، هنوز امید وجود دارد که رئیس‌جمهور اشرف غنی ایده‌های رشد اقتصاد را دارد. بسیاری از افغان‌ها می‌گویند که آن‌ها به حمایت دفاعی و دیپلماتیکی امریکا برای مقابله با تهدید مداوم تروریسم و محافظت آن‌ها از همسایه‌های متجاوز پس از سال ۲۰۱۷ که رئیس‌جمهور اوباما برای خروج [کامل نیروهای امریکایی] تعیین کرده است، نیاز دارند. اگر جنگ و تلفات با شدت کنونی‌اش ادامه یابد، خطر واقعی سقوط احتمالی ارتش افغانستان در سال آینده وجود دارد و بنابراین تداوم تعهد نظامی امریکا حیاتی خواهد بود.

اگر ایالات متحده یک قدم فراتر رفته و تلاش‌ها برای تامین صلح با طالبان و با پاکستان در افغانستان را دو برابر ساخته بتواند، از شکست کلان کنترل دوباره‌ی این کشور توسط طالبان جلوگیری خواهد شد. صلح زمان گیر و مستلزم تعهدات بیشتر امریکایی‌ها برای سال‌های بیشتر است. اما نتیجه‌ی آن توسط افغان‌هایی که چند دهه جنگ را متحمل شده‌اند به شدت استقبال خواهد شد و ادای احترام ماندگاری به خانواده‌های سربازان امریکایی‌یی که در آن‌جا کشته شدند، خواهد بود.

و حتی زندان‌ها به سرعت رشد کرده‌اند. در جریان زمان متوجه شدم که یک نسل جدید و حرفه‌یی در ادارات حکومتی کار می‌کنند: مردان جوان تحصیل کرده مسئولیت اداره ولسوالی‌ها را برعهده دارند، دختران نوجوانی که در صنف‌ها به شاگردان جوان‌تر درس می‌دهند، فارغ‌التحصیلان زن که در دانشگاه‌های خصوصی کار می‌کنند و مقام‌ها در وزارتخانه‌ها و سفارت‌خانه‌ها که با درجه‌ی ماستری و دکترا از خارج برگشته‌اند. افغانستان زمانی صرف دو دانشگاه در ولایت داشت و اکنون این تعداد به بیش از ۳۰ دانشگاه می‌رسد و برای نخستین بار دوره‌های کارشناسی ارشد ارائه می‌دهند. تعداد زیادی از مکتب‌ها و دانشگاه‌های خصوصی تشکیکی تحصیل را رفع می‌کنند. نانسی دوپری، دیپلمات پیشین امریکایی که مرکز افغانستان در دانشگاه کابل را بنیان‌گذاری کرد، گفت: «جوانان صدای‌شان را یافته‌اند و به‌طور بی‌پیشینه‌یی افکارشان را بیان می‌کنند». او، پس از یک عمر زندگی در افغانستان، به‌دنبال تکمیل کردن یک تعداد پروژه‌ها است - آماده‌ی چاپ ساختن اسلایدهای انسان‌شناسی شوهرش لوئیس دوپری، بازگشایی کاخ سلطنتی و دیجیتالی ساختن آرشیف وزارت امور خارجه‌ی افغانستان. او در مورد جوانان افغان که کمتر به بیرون از خانه‌های‌شان سفر کرده‌اند ابراز تاسف می‌کند و می‌گوید: «آن‌ها تاریخ خودشان را نمی‌دانند. آن‌ها اصلاً احساس تعلق ندارند و این‌که افغان بودن یعنی چه و نمی‌دانند که چه کشور زیبایی دارند».

کمک‌های خارجی بخش بزرگی از میراث‌های در معرض خطر افغانستان را نجات داده است. به‌طور مثال، بازسازی مساجد و خانه‌های شهری در شهرهای قدیمی که در جنگ داخلی تخریب شده بودند، نوسازی باغ و آرامگاه امپراطور بابر در کابل، قلعه‌یی در هرات و فرورفتگی‌های بودا در بامیان که توسط طالبان منفجر شد. حتی با اوضاع امنیتی موجود، باستان‌شناسان در سراسر این کشور بی‌سروصدا کارشان را می‌کنند. وقتی از افراد حرفه‌یی که در افغانستان کار می‌کنند در مورد دوران [حضور] امریکا [در افغانستان] می‌پرسم، آن‌ها می‌گویند که پول‌های بسیار زیادی ضایع شد و توقع تغییر سریع یک اشتباه بود. مسلماً اشتباهات درناک زیادی وجود داشت، اما ساخت‌وساز، آموزش و پرورش و حمایت دفاعی و دیپلماتیکی به افغانستان کمک کرده است تا از خاکستر برخیزد.

زنان، به‌خصوص، اعتمادبه‌نفس یافته‌اند. یکی از دوستانم با

در امریکا و اروپا، من خستگی عمومی از کمپاین در افغانستان را تشخیص می‌دهم. اغلب از مردم می‌شنوم که آن را «فاجعه‌ی افغانستان» توصیف می‌کنند. مسلماً اشتباهات کلان زیادی وجود داشته است: فساد، رهبری ضعیف و تلفات بی‌امان. اما من هیچ‌گاهی آن را فاجعه نمی‌نامم. ایالات متحده اساساً کل این کشور را از دوران تاریک بیرون کرده است. افغان‌ها از امریکا به‌خاطر پایان دادن به حاکمیت طالبان و دهشت و فقر و عقب‌ماندگی‌یی که به‌دنبال داشت، سپاس‌گزار هستند. یک پدر [افغان] به من گفت: «ما از این که همیشه کودکان‌مان را در پشت داریم و فرار می‌کنیم، خسته‌ایم».

در سال ۲۰۰۱، به سختی یک جاده‌ی آسفالت یا ساختمان دولتی سالم یافت می‌شد و گرسنگی، پس از هفت سال قحطی، گسترده بود. بزرگ یک قریه را به یاد دارم در حالی که گریه می‌کرد به من گفت که کمک‌های غذایی امریکایی روستایش را از گرسنگی نجات داد. نیم کابل مخروبه و خالی از سکنه بود. من در غرب کابل اسپ سوار می‌شدم چون [غرب کابل] عمدتاً تخلیه شده بود و از میان خانه‌های فروریخته و باغ‌های مخروبه رفت‌وآمد کنیم. اکنون تمام این منطقه بازسازی شده است و مملو از مردم است. محوطه‌ی دانشگاه امریکایی افغانستان در امتداد ساختمان جدید پارلمان (که توسط هند ساخته شده است) و در امتداد جاده‌یی که از موزیم بازسازی‌شده‌ی کابل و اردوگاه‌های دولتی می‌گذرد، واقع شده است. بسیاری از ساخت‌وسازهای همگانی با پول امریکایی‌ها انجام شده است.

پایتخت سال‌ها تاریک و سرد بود، اما بانک جهانی در آوردن برق از آسیای مرکزی کمک کرد و چراغ‌های کابل را روشن ساخت. حومه‌هایی که در هر جهت پراکنده هستند، خانه‌های کوچکی که در سرایش‌ها واقع شده‌اند و تپه‌های ناهموار بازسازی و رنگ‌آمیزی شده‌اند. می‌توانید مردمانی را ببینید که کار داشتند و در حال ساخت‌وساز و نوسازی بودند.

بازسازی در ابتدا به‌طور خسته‌کننده‌یی کند بود - حتی حالا، بسیاری از نقاط این کشور هنوز برق ندارند - اما به‌طور مداوم و پیوسته رشد کرده است. برای سال‌ها، جاده‌ها تجربه‌ی دردناک تکان خوردن [در هنگام سفر] بود، اما این روزها سفرهایی که چندین روز را در برمی‌گرفت حالا در چند ساعت تکمیل می‌شود. در ولایت‌ها، ساختمان‌های حکومتی، مکاتب، شفاخانه‌ها، درمانگاه‌ها، ادارات پولیس

نشست بروکسل در پایتخت بلجیم در مورد افغانستان امروز برگزار می‌شود. هیأت عالی‌رتبه‌ی دولت افغانستان به ریاست رئیس‌جمهور غنی روز گذشته به منظور اشتراک در این نشست به بلجیم رفت.

کنفرانس دو روزه‌ی بروکسل امروز و فردا به منظور ارائه‌ی تعهدات جدید مالی برای تمویل برنامه‌های توسعه‌ی و اقتصادی در پنج سال آینده به افغانستان با حضور نمایندگان نزدیک به ۷۰ کشور و حدود ۳۰ سازمان بین‌المللی برگزار می‌شود.

قرار است رییس‌جمهور غنی در این نشست به نمایندگی از افغانستان سخنرانی نموده و دست‌آوردهای حکومتش را در بخش‌های اصلاحات، حکومتمداری خوب، حقوق زنان، سرمایه‌گذاری سکتور خصوصی، توسعه‌ی اقتصادی و موارد دیگر به اشتراک‌کنندگان این کنفرانس بیان کند.

سفر رییس‌جمهور سه روزه اعلام شده است. در این سفر آقای غنی را خانم اول کشور، دکتر عبدالله عبدالله رییس اجرائیه، صلاح‌الدین ربانی وزیر امور خارجه، محمدحنیف اتمر مشاور امنیت ملی، اکلیل حکیمی وزیر مالیه، عبدالسلام رحیمی رییس عمومی اداره‌ی امور، نسرتی اوریاخیل وزیر کار و امور اجتماعی، دلبر نظری وزیر امور زنان، محمدهمایون قیومی مشاور ارشد رییس‌جمهور در امور زیربنایی، نادر نادری مشاور ارشد رییس‌جمهور در امور روابط‌عامه و استراتژیک، سیما سمر رییس کمیسیون مستقل حقوق بشر، حبیبه سرابی معاون شورای عالی صلح، عتیق‌الله نصرت معاون اتاق تجارت و محمد هارون چخان‌سوری سخن‌گوی ریاست‌جمهوری همراهی می‌کنند.

روز یک‌شنبه ۱۱ میزان، مجلس نمایندگان افغانستان به درخواست حکومت نشست فوق‌العاده‌ی را برگزار کرد و وزیران خارجه، مالیه و مهاجرین در این نشست پیرامون نشست بروکسل، تعهدات و انتظارات دو طرفه‌ی افغانستان و جامعه‌ی جهانی و سرنوشت مهاجران افغان در کشورهای اروپایی به نمایندگان معلومات دادند.

اکلیل حکیمی، وزیر مالیه در مورد آمادگی‌ها، انتظارات و تعهدات افغانستان و جامعه‌ی جهانی برای برگزاری نشست بروکسل معلومات داد و گفت انتظارات هر دو طرف از یک‌دیگر مشخص شده است. حکیمی آخرین ارقام از کمک‌های کشورهای کمک‌کننده را ارائه نموده و ابراز امیدواری کرد که این کشورها در نشست بروکسل آمادگی‌شان را برای پرداخت این مقدار کمک‌ها اعلام خواهند کرد. آقای حکیمی افزود کشورهای کمک‌کننده پرداخت سالانه‌ی مبلغ بیش از ۳.۵ میلیارد دالر را به افغانستان متعهد خواهند شد.

وزیر مالیه فهرستی از ارقام کمک مالی کشورهای کمک‌کننده را ارائه کرد که به گفته‌ی او، به صورت جداگانه تعهدشان را به پرداخت این کمک‌ها در نشست بروکسل اعلام خواهند کرد. به گفته‌ی او، آلمان سالانه بیش از ۴۵۰ میلیون دالر، انگلستان ۲۰۰ میلیون دالر، امریکای ۷۰۰ میلیون دالر، اتحادیه‌ی اروپا ۲۲۰ میلیون دالر، بانک توسعه‌ی آسیایی ۳۰۵ میلیون دالر، بانک جهانی ۴۰۰ میلیون دالر، هندوستان ۲۵۰ میلیون دالر (در چهار سال یک میلیارد دالر)، کانادا ۴۰۰ میلیون دالر، استرالیا حدود ۸۱ میلیون دالر، فرانسه ۲۵۰ میلیون دالر، ایتالیا ۳۵۰ میلیون دالر، فنلند ۳۳ میلیون دالر، کره‌ی جنوبی ۸۷ میلیون دالر، سوئد ۸۱ میلیون دالر، سوئیس ۳۲،۱۱ میلیون دالر و ترکیه ۶۱،۸۱ میلیون دالر به افغانستان کمک خواهند کرد.

آقای حکیمی گفت در نشست‌هایی که میان افغانستان و این کشورها برگزار شده، شماری از این کشورها رسماً متعهد شده‌اند که سالانه این مقدار کمک را پرداخت می‌کنند اما برخی از کشورها ممکن در نشست بروکسل رقم بیشتر از ارقام ذکر شده را اعلام کنند.

همچنان وزیر مالیه گفت که انتظار دیگر افغانستان از جامعه‌ی جهانی در نشست بروکسل این است که انتقال منابع مالی باید از طریق بودجه‌ی ملی افغانستان صورت بگیرد و مطابق اولویت افغانستان باشد.

از سوی هم حکومت افغانستان انتظار دارد که جامعه‌ی جهانی در نشست بروکسل در کنار تعهد

ارزیابی مثبت کشورهای کمک‌کننده است که این کشورها در نشست بروکسل تعهد سیاسی و مالی جدید را به افغانستان ابراز می‌کنند. وزیر مالیه گفت، حکومت افغانستان خوشبین است که این تعهدات بتواند خلای مالی پیش‌بینی شده در چهار سال آینده را مرفوع سازد.

حکومت همچنان سند چارچوب توسعه‌ی ملی که تصویر چهار سال آینده را براساس پالیسی حکومت که هدف رفتن به سمت خودکفایی است تدوین کرده و در نشست بروکسل ارائه می‌کند.

اصلاحات در عرصه‌های مختلف؛ مبارزه با فساد، برگزاری انتخابات مطابق اصلاحات انتخاباتی، تدوین برنامه‌ی برای رفتن به سمت خودکفایی افغانستان و حقوق بشر و حقوق زنان از موضوعاتی است که به گفته‌ی حکیمی جامعه‌ی جهانی از حکومت افغانستان انتظار دارد و حکومت باید این انتظارات را برآورده سازد.

وزیر مالیه گفت تعهدات حکومت افغانستان به جامعه‌ی جهانی و انتظارات جامعه‌ی جهانی از حکومت در دو سال آینده در ۲۰ شاخص در نظر گرفته شده که ۱۱ شاخص آن مربوط به حکومت افغانستان و ۹ شاخص دیگر مربوط به جامعه‌ی جهانی است.

انتقادات از کم‌کاری‌های حکومت و مصرف اندک بودجه‌ی توسعه‌ی

در آستانه‌ی این نشست مهم برای افغانستان، انتقادهایی نیز متوجه حکومت وحدت ملی است مبنی بر این‌که به تعهداتش در راستای اصلاحات؛ مبارزه با فساد اداری، اصلاح نظام انتخاباتی، مصرف درست کمک‌های جامعه‌ی جهانی عمل نکرده است.

همچنان یکی از انتقادات این است که رهبران حکومت وحدت ملی درگیر اختلاف‌های درونی بوده و آمادگی لازم را برای قانع کردن جامعه‌ی جهانی نگرفته‌اند. گزارش‌هایی منتشر شده که خبر می‌دهد اختلاف میان رییس‌جمهور غنی و عبدالله عبدالله رییس اجرائیه همچنان پابرجاست و حتا این دو مقام به‌صورت جداگانه و در دو هواپیما به بلجیم رفته‌اند.

شماری از نمایندگان مجلس پیشتر گفته بودند که حکومت با دست خالی به نشست بروکسل می‌روند. شماری از نمایندگان نیز از مصرف کم بودجه‌ی توسعه‌ی انتقاد دارند مبنی بر این‌که حکومت برنامه‌های لازم را که بتواند قناعت جامعه‌ی جهانی را حاصل کند، طرح‌ریزی نکرده است.

وزیر مالیه در نشست فوق‌العاده‌ی مجلس گفت تاکنون که ۹ ماه از سال مالی ۱۳۹۵ گذشته است، تنها ۳۵ درصد بودجه‌ی توسعه‌ی به مصرف رسیده است. به گفته‌ی او، تعیین شده بود که وزارت‌خانه‌ها باید ۶۰ درصد بودجه‌ی توسعه‌ی خود را به مصرف برسانند اما با تأسف مصرف کم بودجه یک واقعیت است. او گفت از صلاحیت نمایندگان است وزیرانی را که بودجه‌ی‌شان را به‌مصرف نرسانده مورد پرسش قرار دهند.

نشست بروکسل از آن جهت برای افغانستان مهم است که حکومت با ارائه‌ی برنامه‌های اصلاحی خود برای توسعه و رفتن به سمت خودکفایی کشور، کشورهای کمک‌کننده را قانع بسازد تا افغانستان را برای پنج سال، سالانه بیش از ۳.۵ میلیارد دالر کمک کنند.

انتظار حکومت افغانستان از دریافت بیش از ۳.۵ میلیارد دالر کمک‌های جامعه‌ی جهانی در حالی است که پیشتر ریچارد اولسون، نماینده‌ی ویژه‌ی امریکا در امور افغانستان و پاکستان در همایشی در واشنگتن گفته بود که در نشست بروکسل سالانه پرداخت مبلغ سه میلیارد دالر در چهار سال آینده برای توسعه‌ی افغانستان در نظر گرفته خواهد شد.

آقای اولسون گفته بود تعهد این مقدار کمک‌ها وابسته به تعهدات افغانستان برای انجام اصلاحات است.

در حال حاضر ۷۰ درصد از هزینه‌ی مالی دولت افغانستان از طریق کمک‌های خارجی تأمین می‌شود. در ماه سرطان امسال، سران کشورهای عضو ناتو در وارسا بر ادامه‌ی حمایت سیاسی و مالی‌شان از افغانستان تا سال ۲۰۲۰ توافق کردند و بر اساس این توافق، ۳.۵ میلیارد دالر را امریکا، یک میلیارد دالر را دیگر کشورهای عضو ناتو و ۵۰۰ میلیون دالر را هم دولت افغانستان فراهم می‌کند.

غصمت‌الله سروش

امیدواری افغانستان در نشست بروکسل برای دریافت سالانه‌ی بیش از ۳,۵ میلیارد دالر

Brussels Conference on AFGHANISTAN
4-5 October 2016

PARTNERSHIP FOR PROSPERITY AND PEACE

وزیر مالیه فهرستی از ارقام کمک مالی کشورهای کمک‌کننده را ارائه کرد که به گفته‌ی او، به صورت جداگانه تعهدشان را به پرداخت این کمک‌ها در نشست بروکسل اعلام خواهند کرد. به گفته‌ی او، آلمان سالانه بیش از ۴۵۰ میلیون دالر، انگلستان ۲۰۰ میلیون دالر، امریکای ۷۰۰ میلیون دالر، اتحادیه‌ی اروپا ۲۲۰ میلیون دالر، بانک توسعه‌ی آسیایی ۳۰۵ میلیون دالر، بانک جهانی ۴۰۰ میلیون دالر، هندوستان ۲۵۰ میلیون دالر (در چهار سال یک میلیارد دالر)، چین ۲۰۰ میلیون دالر، ژاپان ۴۰۰ میلیون دالر، کانادا ۴۰۰ میلیون دالر، استرالیا حدود ۸۱ میلیون دالر، فرانسه ۲۵۰ میلیون دالر، ایتالیا ۳۵۰ میلیون دالر، فنلند ۳۳ میلیون دالر، کره‌ی جنوبی ۸۷ میلیون دالر، سوئد ۸۱ میلیون دالر، سوئیس ۳۲،۱۱ میلیون دالر و ترکیه ۶۱،۸۱ میلیون دالر به افغانستان کمک خواهند کرد.

وزیر مالیه همچنان گفت که سه نشست حاشیه‌ی؛ 1- در مورد توانمندسازی زنان، 2- اهمیت همکاری‌های منطقه‌ی که در آن استراتژی زیربنای افغانستان شریک می‌شود 3- نشستی در سطح وزیران خارجه‌ی کشورهای اشتراک‌کننده، به‌ویژه کشورهای منطقه در مورد صلح در حاشیه‌ی نشست بروکسل برگزار می‌شود.

تعهدات حکومت افغانستان به جامعه‌ی جهانی و انتظارات از حکومت افغانستان

وزیر مالیه در مورد تعهدات حکومت افغانستان به جامعه‌ی جهانی برای حضور در نشست بروکسل گفت تعهدات حکومت در جریان دو سال از عمر حکومت وحدت ملی در مقاطع مختلف از سوی همکاران بین‌المللی مورد ارزیابی قرار گرفته است که اجراءات حکومت خصوصاً اجراءات در مورد 40 شاخص مورد توافق دو طرف قناعت کشورهای کمک‌کننده را فراهم کرده است.

به گفته‌ی او، براساس این اجراءات حکومت و

به کمک مالی تعهد قوی سیاسی‌اش را تا پنج سال دیگر در حمایت از افغانستان اعلام کند. وزیر مالیه گفت امیدواریم با «یک تعهد قوی سیاسی همکاران بین‌المللی» برای پنج سال آینده از نشست بروکسل برگردیم.

اجندای نشست بروکسل و نشست‌های حاشیه‌ی

وزیر مالیه گفت نخست نشست بروکسل توسط وزیر خارجه‌ی افغانستان و مسئول سیاست خارجی اتحادیه‌ی اروپا آغاز می‌شود، بعد رییس‌جمهور غنی سخنرانی می‌کند و بعد نمایندگان کشورهای به‌صورت جداگانه تعهدات مالی و سیاسی‌شان را نسبت به افغانستان اعلام می‌کنند. در اخیر مسئول سیاست خارجی اتحادیه‌ی اروپا و عبدالله عبدالله، رییس اجرائیه نشست را خاتمه می‌بخشند.

ارگ ریاست‌جمهوری می‌گوید که آقای غنی در حاشیه‌ی نشست بروکسل، با سران و مقامات عالی‌رتبه‌ی کشورهای اشتراک‌کننده در این نشست به‌گونه‌ی جداگانه دیدار و گفت‌وگو خواهد کرد.

قایق امن‌تر از خانه نیست، اما...

✍️ عمران راتب

«حکومت بیمار، سیزده میلیون انسان بی‌کار»، شعار کسانی بود که به‌نماینده‌گی از این سیزده میلیون، سال گذشته برای چندین ماه در جلو پارلمان کشور خیمه زدند و علیه بی‌کاری خود و بیماری حکومت مبارزه کردند. بانک جهانی سال گذشته در گزارشی گفت سالانه ۱۸۰ هزار جوان واجد شرایط کار به جامعه تحویل داده می‌شوند که از آن‌میان، فقط ۶۰۰۰۰ آن‌ها جذب کار می‌شوند، کاری که بیماری تعریف دیگر آن است. ۱۲۰ هزار جوان دیگر، پرتاب می‌شوند به جمع بی‌کاران بی‌شماری که بیماری نبود نان و سرپناه همه‌ساله آن‌ها را خرد و زمین‌گیر می‌کند؛ از دانشگاه‌ها فارغ می‌شوند و روی می‌آورند به کارهای شاقه و روزمزد و چون زیربنایی برای تولید و بازتولید کار و سرمایه در کشور وجود ندارد، پریشان‌خاطرتر از هر بیماری، جل‌وی‌پلاس‌شان را جمع می‌کنند و آوارگی پیشه می‌کنند یا می‌مانند و بیمارتر می‌شوند و یا می‌روند و وارد جامعه معتادین می‌شوند و یا هم، هیچ شکی نیست که خطر گرسنگی و بی‌سرنواهی آن‌قدر فشار و درماندگی بر آن‌ها تحمیل کند که ناگزیر شوند به گروه‌های تروریستی بپیوندند. با این‌حال، این خبر به‌تازگی رسانه‌بی شده است که یکی از پیش‌شرط‌های اتحادیه‌ی اروپا جهت تداوم کمک‌هایش به افغانستان، این است که افغانستان ۸۰۰۰۰ پناهجوی اخراجی این کشور از کشورهای اروپایی را بپذیرد. این پیش‌شرط که رد و قبول آن برای وضعیت بیمارگون حکومت وحدت ملی حیثیت «تب مرگ» را دارد، حکومت را واداشت تا از طریق مجلس نمایندگان کشور، موافقت خودش را با آن اعلام کند. وزیر خارجه‌ی کشور در جلسه‌ی استماعیه‌ی که روز یکشنبه او را به مجلس نمایندگان فراخوانده بود، گفت که اگر حکومت وحدت ملی با برگشت مهاجران اعلام موافقت نکند، ولو این برگشت اجباری صورت گرفته باشد، حمایت کشورهای اتحادیه‌ی اروپا را از دست می‌دهد. جای شگفتی اما آن‌جاست که اتحادیه‌ی اروپا ضمن اعلام این پیش‌شرط، یادآور شده که «وضعیت امنیتی افغانستان در حال وخیم‌تر شدن است». در این پیوند می‌توان به نکاتی اشاره کرد.

نتیجه این‌که، در صورتی که کمک‌های اتحادیه‌ی اروپا به افغانستان با موافقت بر سر این پیش‌شرط صورت بگیرد، نتیجه‌ی آن نه تنها هیچ نفعی به حال افغانستان نخواهد داشت که کمکی هم به ویرانی بیشتر این کشور می‌کند، چه این‌که، کمک‌ها موقتی و موردی اند و زمینه‌ی تطبیق مطلوب آن‌ها نیز غیر قابل تصور، ولی تباهی ناشی از برگشت ۸۰۰۰۰ پناهجو به کشور، دایمی و روزافزون است. هیچ نیتی جز سرپانگهداشتن افغانستان برای کمک‌های جامعه‌ی جهانی با شرط تطبیق درست و عادلانه‌ی آن‌ها نمی‌توان متصور شد، برگشت پناهندگان به کشور اما، امری است که باز تولید فقر و بدبختی همگانی یکی از روشن‌ترین پی‌آیندهای آن است.

اتحادیه‌ی اروپا، هزینه‌ی را بر حکومت و کشور بار خواهد کرد که کمک‌های جامعه‌ی جهانی هرگز قادر به جبران آن نخواهد بود.

دو: ممکن است پناهندگانی که درد نداشتن نان و سرپناه آن‌ها را به کشورهای اروپایی آواره کرده است، هزینه‌ها و مشکلاتی هم برای آن کشورها به‌بار آورند. این مسأله اما نمی‌بایست آن فرصتی را به دست اتحادیه‌ی اروپا بدهد که تداوم کمک‌هایش به افغانستان را مشروط به برگشت آن آوارگان به این جهنم‌دره بکند. بدین معنا که کمک‌هایی را که جامعه‌ی جهانی چه در طول یک‌ونیم دهه‌ی گذشته به افغانستان سپرده است و چه قرار است در کنفرانس بروکسل روی آن بحث کند، تنها مسأله‌ی آن، پناهندگان این کشور نیست. بی‌کاری و فقر فزاینده نبود چشم‌اندازی امیدوارکننده در افغانستان باعث شده که افغان‌ها با قبول انواع خطر و دشواری و خون دل خوردن، تصمیم به ترک وطن‌شان بگیرند. هیچ‌کسی خودش را به قایق‌های نامطمئن و مرگ‌آفرین مسیر اروپا نمی‌سپارد، مگر آن‌که آب برایش امن‌تر از خشکی باشد و مرگ در قایق گوارتر از سوختن و تکه-

تکه شدن در کشور. باور کردن به این امر دشوار است که کسی با وجود زمینه‌ی زندگی مطمئن و مصونیت از خطر مرگ و انفجار لحظه‌به‌لحظه، کشورش را ترک کرده و آوارگی و بی‌وطنی اختیار کند. اتحادیه‌ی اروپا زمانی که بر افزایش نامنی در افغانستان تأکید می‌کند، آگاهی‌اش از این حقیقت را می‌رساند؛ با این‌حال، می‌خواهد لقمه را در برابر مرگ تدریجی همگانی به دهن افغان‌ها بدهد.

سه: فساد در دایره‌ی ضیق و شخصی اشخاص رده‌بالای حکومتی و حیف‌ومیل سرمایه توسط کسانی که مسئول‌اند آن سرمایه را به نحو متوازن و عادلانه و در طی روندی مبتنی بر اولویت‌بندی نیازمندی‌ها در سطح کشور و در میان شهروندان، توزیع و منتشر کنند، امری است روشن و مبرهن. سرگذشت تلخ یک‌ونیم دهه حکومت‌داری در کشور، روایت مبسوط این حقیقت است. کمک‌هایی که از رهگذر کنفرانس بروکسل عاید افغانستان می‌شود نیز از این قاعده‌ی عام مستثنا نیست و بدون شک دچار همان سرنوشتی خواهد شد که قبل از این پول‌های بی‌شماری را در کام خود فرو برده است. بدیهی است که در یک ساختار فساد-سبنا، فساد و استفاده‌های مافیایی و شخصی از ثروت همگانی توسط کسانی که این ساختار را مدیریت می‌کنند، رابطه‌ی مستقیم با میزان پول و سرمایه دارد. در چنین ساختاری، فساد و تباهی به همان اندازه سهم‌گین و وحشتناک خواهد بود که میزان سرمایه‌ی موجود ایجاب آن را می‌کند. بنابراین، زمانی که علاوه بر دو نکته‌ی فوق، این یکی را هم در نظر بگیریم، آن‌زمان باور آوردن به این مسأله زیاد سخت نخواهد بود که سهم شهروندان از این کمک‌ها، جز فقر و نکبت بیشتر و فراگیرتر، چیز دیگری نخواهد بود. موافقت با برگشت پناهجویان در چنین یک وضعیتی، خبر از آینده‌ی گوارا و روشنی نمی‌دهد.

نتیجه این‌که، در صورتی که کمک‌های اتحادیه‌ی اروپا به افغانستان با موافقت بر سر این پیش‌شرط صورت بگیرد، نتیجه‌ی آن نه تنها هیچ نفعی به حال افغانستان نخواهد داشت که کمکی هم به ویرانی بیشتر این کشور می‌کند، چه این‌که، کمک‌ها موقتی و موردی‌اند و زمینه‌ی تطبیق مطلوب آن‌ها نیز غیر قابل تصور، ولی تباهی ناشی از برگشت ۸۰۰۰۰ پناهجو به کشور، دایمی و روزافزون است. هیچ نیتی جز سرپا نگهداشتن افغانستان برای کمک‌های جامعه‌ی جهانی با شرط تطبیق درست و عادلانه‌ی آن‌ها نمی‌توان متصور شد، برگشت پناهندگان به کشور اما، امری است که باز تولید فقر و بدبختی همگانی یکی از روشن‌ترین پی‌آیندهای آن است.

چهل‌کده

✍️ سخیداد هاتف

دریا دریگستان

در میان جنبه‌های ناآرام‌کننده‌ی کمک‌های جهانی به افغانستان یکی این واقعیت است که کشورهایی که کمک می‌کنند (کم یا زیاد) در موقعیتی هستند که می‌توانند مقداری پول از خزانه‌ی خود بردارند و به افغانستان بدهند. وقتی این موقعیت را با موقعیت کشور خود مقایسه می‌کنیم، عرق شرم بر پیشانی‌مان می‌نشیند. ما بدون کمک این کشورها نمی‌توانیم به معلمان مکاتب خود معاش بدهیم؛ نمی‌توانیم ساده‌ترین کارکردهای پولیس را سرپا نگه داریم؛ نمی‌توانیم سرباز و اردو داشته باشیم و چیزهای بسیار دیگر. ولی شرمساری ما لایه‌های عمیق‌تر هم دارد. حالا که با کمک‌های جهانی اردو داریم، چه اردویی داریم؟ مکتب که داریم، چه مکتب‌هایی داریم؟ پولیس که داریم چه پولیسی داریم؟ تا کنون میلیاردها دالر به دولت افغانستان کمک شده. از این میلیاردها دالر برای بازسازی مملکت استفاده نشده است. وقتی می‌گوییم «استفاده نشده است»، برای این‌که ببینیم این سخن درست است یا نیست، نیازی به تحقیقات گسترده نداریم. اگر بازسازی معنایی دارد، باید نمود خارجی هم داشته باشد. در افغانستان امروز، یک سرک سالم پیدا نمی‌شود. یک پروژه‌ی مفید و کارآمد که برای مردم به بهره‌برداری رسیده باشد، دیده نمی‌شود. از لحاظ دسترسی به منابع خدماتی، مردم هیچ تغییری در زنده‌گی خود احساس نمی‌کنند. مکتب‌ها همان مکتب‌های بی‌کاره و ضعیفی هستند که بودند. پولیس همان پولیس ناکارآمد و تا گلو غرق در فساد است. هست که بود. اردوی ملی قصه‌ی دردناک‌تری دارد. هر روز می‌شنویم که سربازان کشور در این‌جا و آن‌جا می‌میرند. مملکت مهمات تمام کرده‌اند و با شکم‌های گرسنه و لب‌های تشنه در محاصره‌ی طالبان قرار گرفته‌اند.

شاید کسی بگوید پیشرفت در جاهایی صورت گرفته که نشان‌دهنده‌ی شان به عموم و یا تصویری کردن‌شان در رسانه‌ها دشوار است. این سخن را باید این‌گونه فهمید که مبانی و مبادی قانونی و حقوقی و نرم‌افزاری دولت‌داری در افغانستان بهبود یافته و ما امروز در موقعیت بهتری برای عبور به وضعیتی بهتر قرار داریم. اما این ادعا هم بی‌اساس است. دولت افغانستان تاکنون با همه‌ی لاف‌های گزافی که زده در هیچ سطحی چیز مهمی را در نظام مدیریتی کشور تغییر نداده و بهبود نبخشیده. نمونه‌ی خوبی از این ناکارآمدی را می‌توان در قضیه‌ی توزیع تذکره‌های الکترونیکی دید. سال‌هاست که این قصه ادامه دارد و دولت حتا در اجرای همین یک نمونه از تنظیم اطلاعات اساسی شهروندی نیز مطلقاً ناکام بوده است.

کمک‌های جهانی تنها کاری که می‌کنند گرم کردن بازار دزدی‌های کلان در میان مقامات دولتی و شرکت‌های قراردادکننده است. اگر شما چیز دیگری دیده‌اید، آن را به ما هم نشان بدهید.

هر روز روزنامه اطلاعات روز را پشت در منزل‌تان در یافت کنید

Subscribe to Daily Etilaat Roz	
6 Months	120\$ USD
Annual	200\$ USD

برای ادارات دولتی و شرکتها	
شش ماهه	۳۰۰۰ افغانی
یک ساله	۵۰۰۰ افغانی

برای متعلمین و محصلین	
شش ماهه	۲۰۰۰ افغانی
یک ساله	۴۰۰۰ افغانی

zaki.daryabi2@gmail.com

jawad.najee@gmail.com

hussainjoya2014@gmail.com

- ❖ صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی
- ❖ معاون مدیرمسئول: حمیرا رسا
- ❖ سردبیر: جواد ناجی
- ❖ دبیر خبر: عصمت الله سروش
- ❖ گزارشگران: راحله رسیل، الیاس نواندیش
- ❖ ویراستار: عمران راتب
- ❖ صفحه‌آرا: هادی دریابی
- ❖ بازاریاب: محمد حسین جویا ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲
- ❖ ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com
- ❖ آدرس: کابل، کارته سه، سرک شورا
- ❖ شماره تماس: ۰۷۸۹۶۴۵۱۶
- ❖ مسئول توزیع: روح الله مرادی ۰۷۷۶۹۴۰۴۵۴ / ۰۷۹۲۹۱۹۳۳۲
- ❖ چاپ: مطبعه امام ۰۷۹۹۱۴۲۹۹۹

یادداشت: تنها یادداشت روز دیدگاه رسمی اطلاعات روز می‌باشد. مسئولیت سایر نوشته‌ها به نویسندگان آن بر می‌گردد.

Ahmad Wali Massoud

کنفرانس بروکسل و شرط جلوگیری از

فساد سیستماتیک حکومتی

– مهار تمرکز فساد دولتی با اصلاح ساختارهای فساد پرور نظام باید شرط اساسی قرار گیرد؛
– تغییر قاعده‌ی بازی سیاست با ایجاد توازن قدرت، یگانه راه برای رسیدن به ثبات ملی، عدالت اجتماعی و صلح پایدار باقیست.

جامعه جهانی در رأس امریکا به این باور است که هیچ کشوری به‌گونه‌ی افغانستان از کمک‌های دوامدار جهانی در بیش از یک دهه مستفید نگردیده است. اما تا هنوز کشور ما در پیچ و خم بحران‌های دامنه‌دار گیر مانده، که پایانی بر آن متصور نیست و دست دراز ما همچنان دراز خواهد ماند.

کنفرانس بروکسل، یازدهمین کنفرانس بزرگ جهانی برای کمک به افغانستان وقتی برگزار می‌شود که کشور ما همچنان در چنبره‌ی فساد قدرت، ساختارهای فساد پرور نظام و فسادهای کلان و سیستماتیک دولت‌مردان دست و پا می‌زند. فسادهایی که تحت اشراف و مسئولیت دولت‌مردان امروز و دیروز در این همه مدت ۱۵ سال بدنه‌ی نظام را کاملاً فرسوده ساخت، جامعه را آلوده نمود و بحران را مزمن گردانید.

ماهیت و سرچشمه‌ی این همه فسادها در قاعده‌ی بازی سیاست و قدرت در افغانستان نهفته است که از آغاز، تهداب آن به غلط گذاشته شده و جز ناکامی‌های تاریخی، بی‌عدالتی، کشمکش، بحران‌ها و بی‌ثباتی، حاصلی نداشته و هرگز نخواهد داشت.

تعهد کمک‌های جهانی مطلقاً باید مشروط گردد به تغییر ساختار نظام فساد پرور ریاستی در جدول زمانی کوتاه، ورنه دهن آژدهای کلان فساد دولتی مانند همیشه به بلعیدن میلیاردها دالر دیگر همچنان باز است.

این کمک‌ها بدون تعهد متقابل برای تغییر نوعیت نظام، قطعاً به فساد سیاسی، فساد اقتصادی و فساد قدرت بیشتر دامن خواهد زد.

رفع تبعیض سیستماتیک، توزیع عادلانه و جلوگیری از حیف و میل کمک‌ها توسط افراد و شرکت‌های وابسته به رهبری دولت، فقط با تغییر ساختارهای اساسی دولت مقدور است و بس.

آنچه طی دو سال اخیر، تحت عنوان زیبای «حکومت وحدت ملی» شاهد بوده‌ایم، ائتلاف نا متجانس، ماموریتی، بی‌قاعده و بی‌ماهیتی بوده است که در نبود دورنمای مشترک و استراتژی واحد ملی باعث بیشترین تمرکز فساد دولتی در محور آجنداهای شخصی گردیده و پاسخ‌گویی را از طریق ساختارها و نهادهای مسئول قطعاً ناممکن گردانیده است.

یک قدم عقب‌نشینی، غفلت، ندانم کاری، معامله‌گری و هر بهانه و ملاحظه‌ی دیگر در راستای تطبیق توافق‌نامه و تغییر سیستم سیاسی، خیانت نابخشودنی و تاریخی به سرنوشت میلیون‌ها انسان و آینده‌ی این کشور می‌باشد که تاوان آن به شدت سنگین است.

Mohaiuddin Mahdi

افغانستان و سازمان همکاری‌های منطقه‌ی

جنوب آسیا (SAARC):

جلسه‌ی نوبتی سارک، به دلیل امتناع چهار عضو از شرکت در آن (خود تحریمی)، دایر نگردید. چهار عضوی که از شرکت در جلسه خودداری کردند عبارت اند از: هند، افغانستان، بنگله‌دیش و بوتان. چهار عضو دیگر سازمان، پاکستان، نیپال، سریلانکا و مالدیو می‌باشند.

از این پیشامد- دست‌کم- دو نتیجه می‌توان استنباط کرد:

نخست، همان‌طوری‌که گفته‌اند امتناع چهار عضو از جمع هشت عضو، به معنای منزوی شدن پاکستان در منطقه است و طبعاً ماهیه‌ی امیدواری برای مردم افغانستان به حساب می‌آید. پیام این نتیجه بسیار روشن است: دولت پاکستان باید در سیاست‌های منطقه‌ی خویش تجدید نظر کند.

دوم، وقت آن فرا رسیده که دولت افغانستان ادامه‌ی عضویت خویش در سارک را مورد بازبینی قرار دهد. از نظر موقعیت جغرافیایی، افغانستان در جنوب آسیا قرار ندارد؛ افغانستان جزو کشورهای «قلب آسیا» است و هم این کشور هیچگاهی مستعمره‌ی تمام عیار بریتانیا نبوده است.

به دلیل حایل بودن پاکستان میان افغانستان و سایر اعضای سارک، برقراری ترانسپورت زمینی میان کشورهای عضو ممکن نیست. علاوه‌تا رقابت تند دو عضو نیرومند این سازمان- یعنی هند و پاکستان- با هم، مجال هرگونه «سودرسانی» را از این سازمان گرفته و سازمان را به نهاد سیاسی متشنج مبدل ساخته است.

از این‌رو افغانستان از عضویت خویش در سارک سودی نبرده، بلکه حضور افغانستان در این سازمان، همواره به مثابه‌ی افزایش یک رای به نفع هند تلقی گردیده است.

کلمبایی‌ها به پیمان صلح با فارک «نه» گفتند

باید در کوبا با نمایندگان فارک صحبت کنند. خوان مانوئل سانتوس گفت: «من جا نخواهم زد و تا پایان دوران ریاست‌جمهوری خود در پی صلح خواهم بود.»

«تیموشنکو»، رهبر فارک، آمادگی چریک‌ها برای برقراری صلحی پایدار را اعلام کرد و گفت: «فارک بر این اراده خود که در ساختن فردا تنها از کلمات به‌عنوان سلاح استفاده خواهد کرد، تأکید می‌کند.» با این حال رهبر فارک که در هاوانا، پایتخت کوبا سخن می‌گفت، شگفتی خود از رأی منفی مردم کلمبیا را پنهان نکرد و گفت: «نیروهای فارک عمیقاً از آن متأسف‌اند که یک نیروی مخرب، نفرت و خشم را کاشته و نظر مردم را تحت تأثیر خود قرار داده است.»

بر اساس پیمان صلح دولت کلمبیا و فارک، هفت هزار چریک این گروه می‌بایست زیر نظر سازمان ملل متحد سلاح‌های خود را تحویل دهند و اصلاحاتی در کشور صورت گیرد. اصلاحات ارضی و روش‌های جدید برای مبارزه با قاچاق مواد مخدر از جمله موارد مورد توافق دو طرف است.

اطلاعات روز: نتیجه‌ی همه‌پرسی کلمبیا درباره‌ی پیمان صلح میان دولت این کشور و چریک‌های فارک همه را غافلگیر کرد. مردم کلمبیا به پیمان صلح تاریخی رأی منفی دادند.

به نقل از رادیو زمانه، در این همه‌پرسی که روز یک‌شنبه برگزار شد، برپایه شمارش ۹۹،۴۷ درصد آرای ریخته‌شده به صندوق‌ها، ۵۰،۳۳ درصد شرکت‌کنندگان پیمان صلح را رد کردند. تفاوت آرای مخالفان و موافقان کمتر از ۶۰ هزار رأی بود.

کمتر از یک هفته پیش خوان مانوئل سانتوس، رئیس‌جمهوری کلمبیا و رودریگو لوندونیو با نام مستعار «تیموشنکو»، رهبر سازمان چریکی چیگرا، فارک، پیمان صلح را در شهر کارتاخنا و در حضور بان کی مون، دبیرکل سازمان ملل و چند تن از رهبران کشورهای امریکای لاتین، امضا کردند.

رئیس‌جمهور کلمبیا پس از همه‌پرسی شکست خود را پذیرفت اما تأکید کرد که می‌خواهد آتش‌بس با فارک را همچنان حفظ کند. درباره‌ی چگونگی ادامه‌ی روند صلح مقامات کلمبایی

همه‌پرسی درباره‌ی پذیرش پناهجویان در مجارستان شکست خورد

روز یک‌شنبه مارتین شولتس، رئیس پارلمان اروپا از همه‌پرسی دولت مجارستان درباره سیاست پناهندگی اروپا انتقاد کرد و گفت: «مجارستان در تقسیم پناهجویان تنها سهم پذیرش یک هزار و ۳۰۰ پناهجو را دارد. برگزاری همه‌پرسی برای چنین تعدادی یک بازی خطرناک است.»

او همچنین گفت نخست‌وزیر مجارستان با این همه‌پرسی اصول بنیادین اتحادیه‌ی اروپا را نادیده می‌گیرد. اصول و قوانینی که مجارستان در تصویب آن‌ها نقش داشته است.

اتحادیه‌ی اروپا در سال ۲۰۱۵ میلادی تصمیم به پذیرش ۱۶۰ هزار پناهجو گرفت. بر این اساس، این تعداد پناهجو در کشورهای عضو اتحادیه‌ی اروپا تقسیم خواهند شد و هر کشور با در نظر گرفتن شرایطش سهم تعیین‌شده‌ای دارد.

بیش از هشت میلیون مجاری برای شرکت در این همه‌پرسی فراخوانده شده بودند. سوال این همه‌پرسی چنین بود: «آیا با تصمیم اتحادیه‌ی اروپا مبنی بر اسکان اجباری مردم غیرمجار در مجارستان حتا بدون موافقت پارلمان، موافق‌اید یا نه؟»

ویکتور اوربان در برابر طرفدارانش خود را پیروز این همه‌پرسی دانست و با بیان این‌که «ما به یک نتیجه بزرگ دست یافتیم»، گفت: «در بروکسل نیز سلاح به‌شدت تیز خواهد شد.»

او بدون آن‌که به نامعتبر بودن همه‌پرسی بر اساس قانون مجارستان اشاره‌ی کند از اصلاح قانون اساسی که «نشان‌دهنده‌ی اراده‌ی مردم باشد» سخن گفت. نیروهای اپوزیسیون نیز به‌دلیل شرکت کم مردم در این همه‌پرسی و بی‌اعتبار بودن آن خود را پیروز همه‌پرسی دانستند.

اطلاعات روز: در همه‌پرسی دولت راست‌گرای مجارستان درباره‌ی سیاست پناهندگی اتحادیه‌ی اروپا می‌بایست ۵۰ درصد از واجدان شرایط در آن شرکت کنند اما کمتر از ۴۰ درصد در آن شرکت کردند.

در نتیجه‌ی این همه‌پرسی معتبر شناخته نمی‌شود. با این حال ویکتور اوربان، نخست‌وزیر مجارستان از نتیجه‌ی آن راضی است زیرا بیشتر آرا به‌سود سیاست او در صندوق‌ها ریخته شد.

به نقل از رادیو زمانه، همه‌پرسی مجارستان درباره‌ی سیاست پناهندگی اتحادیه‌ی اروپا روز یک‌شنبه از سوی دولت اوربان برگزار شد. در این همه‌پرسی ۹۸،۳ درصد شرکت‌کنندگان از سیاست‌های نخست‌وزیر مجارستان در مورد پناهجویان پشتیبانی کرده و به سیاست سهمیه‌بندی پناهجویان در کشورهای عضو اتحادیه‌ی اروپا «نه» گفتند.

وضعیت اضطراری در ترکیه سه ماه دیگر تمدید می‌شود

کودتای شکست خورده در جولای امسال متهم می‌کند، اما آقای گولن ۷۵ ساله که در تبعید خودخواسته در امریکا است، این اتهام را رد می‌کند.

هزاران نفر از نیروهای پولیس و ارتش ترکیه و کارمندان دولت تاکنون از کار برکنار شده‌اند. دولت ترکیه از امریکا خواسته است که آقای گولن را به اتهام دست داشتن در کودتا به ترکیه مسترد کند، اما امریکا می‌گوید ترکیه باید اسناد مربوط به این اتهام را به امریکا تحویل دهد.

پولیس ترکیه، روز یک‌شنبه، خبر دستگیری قطب‌الدین گولن، برادرفتح‌الله گولن را به اتهام دست داشتن در کودتای ۱۵ جولای در ترکیه را تأیید کرد.

به دنبال این کودتای نافرجام در اواسط ماه جولای رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور، برای سه ماه در این کشور وضعیت اضطراری اعلام کرد.

در آن زمان آقای اردوغان در سخنانی گفت که شهروندان نباید «کمترین نگرانی در مورد دموکراسی، حاکمیت قانون، حقوق و آزادی‌های بنیادی داشته باشند» و افزود که وضعیت اضطراری از ارزش‌های دموکراسی حفاظت خواهد کرد.

دولت ترکیه گفته است که ۳۲ هزار نفر از زمان کودتای نافرجام در این کشور بازداشت و به دلیل ارتباط با «جنبش گولن» تفهیم اتهام شده‌اند. دولت ترکیه فتح‌الله گولن را به رهبری این

اطلاعات روز: وضعیت اضطراری در ترکیه که پس از کودتای نافرجام این کشور در ماه جولای به اجرا درآمده، قرار است به‌مدت سه ماه دیگر تمدید می‌شود.

به نقل از بی‌بی‌سی، این اقدام از ۱۹ اکتبر، حدود دو هفته‌ی دیگر، اجرایی می‌شود. تمدید این وضعیت اضطراری را رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه تأیید کرده است و گفته «زمان بیشتری نیاز است تا تهدید گروه‌های تروریستی ریشه‌کن شود.»

بر اساس گزارش‌ها، از زمان اعلام وضعیت اضطراری در این کشور تاکنون بیش از ۳۰ هزار نفر که ادعا شده از هواداران کودتای نافرجام در این کشور بوده‌اند، بازداشت شده‌اند.

صندوق بین‌المللی پول رشد اقتصادی ایران بعد از رفع تحریم‌ها را «پر قدرت» خواند

گفته است که گزارش صندوق بین‌المللی پول درباره‌ی ایران در مجموع سیاست‌های اقتصادی دولت را تشویق و حمایت می‌کند و بر لزوم اصلاحات بانکی و مالی تأکید دارد.

صندوق بین‌المللی پول می‌گوید که اجرای برنامه‌ی گروه ویژه‌ی اقدام مالی برای مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم و اتصال بانک‌های ایرانی به بانک‌های جهان را تقویت می‌کند.

ایران می‌گوید اجرای این برنامه در دستور کار شورای عالی امنیت ملی این کشور است و قرار است آیت‌الله علی خامنه‌ای، رهبر ایران، درباره آن نظر بدهد.

به نقطه در ماه جون «سیاست‌های مدیرانه‌ی مالی و پولی» ایران خوانده و گفته شده است که «دولت ایران اصلاحات گسترده و بلندپروازانه‌ی برای تثبیت رشد اقتصادی پایدار در پیش گرفته است.» کاهش تورم در ایران به عدد تک‌رقمی از وعده‌های انتخاباتی حسن روحانی رئیس‌جمهور ایران بود که ماه‌های پایانی دوره‌ی چهار ساله ریاست خود را سپری می‌کند.

گزارش جدید صندوق بین‌المللی پول درباره‌ی ایران می‌گوید که «برای کمک به رشد اقتصادی بیشتر بخش خصوصی در ایران، تحول اساسی در نظام بانکی این کشور الزامی است.»

امیر پاپور خبرنگار اقتصادی بی‌بی‌سی فارسی

اطلاعات روز: صندوق بین‌المللی پول در تازه‌ترین گزارش خود درباره‌ی ایران از «رشد پر قدرت اقتصادی» این کشور بعد از رفع تحریم‌ها خبر داده و میانگین رشد اقتصادی سال جاری خورشیدی این کشور را ۴.۵ درصد عنوان کرده است.

به نقل از بی‌بی‌سی، صندوق بین‌المللی پول تخمین زده که تورم در ایران در سال جاری به ۹.۲ درصد کاهش یابد. این صندوق یکی از معتبرترین منابع ارزیابی و پیش‌بینی وضعیت اقتصادی جهان محسوب می‌شود و مقر آن در واشنگتن است.

در گزارش این نهاد مالی عامل کاهش تورم نقطه

راکتیج مصدوم شده

ایوان راکتیج یک‌شنبه شب گذشته برابر سلتا به میدان نرفت و دبروز اعلام شد که او از ناحیه تاندون آشیل پا دچار مصدومیت شده است.

راکتیج که در فصل جاری ۹ بازی برای بارسا انجام داده و دو گل نیز به ثمر رسانده (برابر بیلباو و اتلتیکو مادرید)، از مهره‌های کلیدی لوئیس انریکه محسوب می‌شود اما بر خلاف انتظارات او برابر سلتا به میدان نرفت.

دلیل این غیبت، تورم در ناحیه تاندون آشیل پا عنوان شده است. هم باشگاه بارسلونا و هم فدراسیون فوتبال کرواسی مصدومیت این بازیکن را تایید کرده‌اند. به جای راکتیج، مارکو روگ برای دو بازی کرواسی مقابل فنلاند و کوزوو دعوت شده است.

مصدومیت راکتیج بعد از مصدومیت مودریچ و لوورن، خبر بد دیگری برای فوتبال کرواسی بود. بارسا یک‌شنبه شب در غیاب این بازیکن ۴-۳ به سلتا باخت.

رکورد سلتا مقابل بارسای انریکه که رئال هم ندارد

ستاره کروی تیم تاتنهام در دیدار برابر تیم منچستر سیتی باز هم درخشید و با ارسال یک پاس زیبا، پایه گذار گل دوم تاتنهام شد.

دیدار دو تیم تاتنهام و منچستر سیتی دقیقی پیش به پایان رسید و تیم تاتنهام در ادامه روند رو به رشد خود موفق شد صدرنشین لیگ برتر را در ورزشگاه خودی با دو گل از پیش رو بردارد.

سون هیونگ مین ستاره تیم ملی کره جنوبی که در این فصل بازی‌های درخشانی را در ترکیب تیم تاتنهام انجام داده، در این دیدار حساس باز هم به کمک مانوریتسیو پوچتینو آمد و در حالی که این تیم با یک گل از حریف قدرتمند خود پیش بود در دقیقه ۳۷ موفق شد روی یک پاس مورب زیبا که در عمق خط دفاعی منچستر سیتی ارسال شد، دله آلی را در موقعیتی تک به تک با کلودیو براوو قرار دهد و این بازیکن هم به زیبایی توپ را وارد دروازه کرد. سون در پیروزی ۲-۱ تاتنهام مقابل میدلزبرو، هر دو گل تیمش را به ثمر رسانده بود و در دیدار برابر مسکو هم تک گل پیروزی بخش سفیدهای لندن را وارد دروازه حریف کرده بود. عملکرد درخشان سون در چند بازی اخیر، باعث شد تا سرمربی تیم تاتنهام به تمجید از این بازیکن بپردازد.

گوتی و تمسخر شکست بارسا مقابل سلتا

گوتی، ستاره سابق رئال مادرید در توئیتر حضور فعال دارد و بارسلونا را از کنایه‌های خود بی‌نیصیب نمی‌گذارد. پس از تساوی خانگی رئال مقابل ایبار، تعداد زیادی از هواداران بارسا در توئیتر، با کنایه، کسب یک امتیاز رئال مقابل ایبار را به گوتی تبریک گفتند.

ستاره سابق رئال ساعاتی بعد و پس از شکست بارسلونا در زمین سلتا با نتیجه ۴-۳ که فرصت صدرنشینی را از این تیم گرفت، در پاسخ به هواداران بارسا توئیت کرد: ممنون به خاطر پیام‌های تیریکی‌تان و متأسفم که نمی‌توانم به شما چنین تیریکی بگویم. شب بخیر توئیتی‌ها.

در واقع اشاره گوتی به شکست بارسا و عدم کسب امتیاز از سوی این تیم بود. او بدین گونه با به تمسخر گرفتن شکست بارسا، پاسخ کنایه زندگان به تساوی رئال را داد.

ماتا:

از این تساوی بسیار عصبانی هستم

خوان ماتا، هافبک منچستریونایتد پس از تساوی ۱-۱ تیمش مقابل استوک سیتی در ویلاگش نسبت به این تساوی ابراز ناراحتی کرد.

در حالی که یونایتد با تک گل مارسیال از حریف خود پیش بود، در اواخر نیمه دوم گل تساوی را دریافت کرد و سه امتیاز را از دست داد. پس از بازی ماتا در ویلاگش نوشت که به شدت از این تساوی عصبانی است.

او نوشت: همین‌طور که این را می‌نویسم، احساس عصبانیت می‌کنم زیرا تیم ما خیلی خوب کار کرد و پیروز نشد. تساوی مقابل استوک و همان‌طور که می‌دانید، ما به کسب سومین پیروزی در هشت روز اخیر خیلی نزدیک بودیم. ناراحتیم که این پیروزی را از دست دادیم. نظر من که در زمین حضور داشتم این است که خوب بازی می‌کردیم، موقعیت‌های خوبی داشتیم، پاس‌های موثری ارسال می‌کردیم ولی نتوانستیم کارمان را تمام کنیم. باید نقاط مثبت را بررسی کرد و بدانیم که اگر به همین روند ادامه دهیم، مطمئناً نتایج خوبی خواهیم گرفت.

چه گونه پوچتینو، اولین شکست پ را رقم زد؟

اولین شکست شاگردان گواردیولا در فصل جدید لیگ برتر نه به دلیل ضعف تاکتیکی پپ؛ بلکه به علت نمایش بی‌نقص تاتنهام در وایت هارت لین بوده است.

به نظر می‌رسد در جدال یک‌شنبه‌ای وایت هارت لین، تاتنهام همان کاری را با شاگردان گواردیولا انجام داد که در بازی‌های قبلی، منچستر سیتی به خوبی و با درصد خطای بسیار پایین با رقیبانش در طی این شش هفته سپری شده، می‌کرد.

قبل از بررسی دلایل اولین شکست آبی‌ها، باید عنوان داشت که تاتنهام در برابر صدرنشین مسابقات، نمایشی فوق‌العاده داشت و هیچ فضایی برای اجرای برنامه‌های حریف به آن‌ها نداد. شاگردان پوچتینو برای لحظه لحظه مسابقه، برنامه داشتند و موفق شدند آن را به طور تمام و کمال در وایت هارت لین به نمایش بگذارند. یکی از دیگر از عوامل موفقیت آن‌ها، آمادگی بالای بازیکنان تاثیرگذار این تیم بود. سون هیونگ مین در شرایطی آرمانی قرار داشت و دله آلی و کریستین اریکسن، بازی فوق‌العاده‌یی را از خود نشان دادند و وانایاما و سیسوکو نیز در میانه میدان، در مقابل خط هافبک رقیب به خوبی صف‌آرایی کردند.

اما چرا تیم گواردیولا چنین نمایشی در زمین ارائه کرد؟ به علت مصدومیت کوین دی بروین و محرومیت نولیتو، پپ مجبور به جلو کشیدن فرناندینیو و قرار دادن او در پست گوندوگان شد؛ هم‌چنین بالاجبار، فرناندو و خسوس ناواس را در دو سمت مهاجم مرکزی خود قرار داد. برای اولین بار در فصل جاری، فرناندینیو به کمک خط میانی نیامد و کوین دی بروین در ترکیب اصلی سیتزن‌ها قرار نداشت؛ البته به نظر نمی‌رسد حتی علی‌رغم حضور این دو بازیکن هم امکان متوقف کردن موج شدید حملات تاتنهام وجود داشته باشد.

استراتژی بازی لندن‌ها، بیشتر بر پایه فشار روی نقاطی از آرایش سیتی بود که باید در فصل نقل و انتقالات مورد تقویت قرار بگیرد. اوتامندی هرگز در شرایط ابتدایی خود در منچستر سیتی قرار ندارد. زابالتا باز هم در برابر حملات مهلک حریف مقاومت خوبی نشان نداد و کولاروف نیز دومین نمایش ضعیف خود را در طی هفته جاری ارائه داد. در ماه می، به نظر نمی‌رسد هیچ‌کدام از این سه بازیکن در فهرست فصل بعد گواردیولا قرار داشته باشند؛ اما حالا هدف سرمربی سابق بارسلونا، دیدن بهترین عملکرد ممکن از این سه بازیکن است و احتمالاً این رویه در آینده نیز تکرار خواهد شد.

در حقیقت، عملکرد تاتنهام باعث بی‌اثر شدن برنامه‌های گواردیولا شد و نظم حاکم بر بازی شاگردان پوچتینو، فلسفه بازی منچستر سیتی در جدال حساس یک‌شنبه را زیر سوال برد. علی‌رغم آن‌که گواردیولا بارها عنوان کرده که تاثیرات مثبت حضور او و پیشرفت تیمش در سومین فصل حضور او مشخص خواهد شد، اما تصور این موضوع از حالا کمی دشوار است؛ اما در سومین فصل حضور پوچتینو روی نیمکت تاتنهام، شاهد هستیم که رویکرد فکری وی به شدت در بازی تیمش رخنه کرده است.

با تماشای بازی دبروز، در می‌یابیم که تاتنهام

در شرایط بهتری از رقیب خود قرار داشت؛ زیرا آن‌ها بیشتر در کنار هم بوده و پیشرفت کرده‌اند. علی‌رغم داشتن بودجه‌ی مناسب برای گواردیولا نسبت به حریف، هر دو مربی بنای سیستم خود را بر پایه بهترین استفاده ممکن از ترکیب می‌گذارند که در بازی گذشته، برتری فلسفه بازی تاتنهام به وضوح مشخص بود. می‌توان این برتری را برگرفته از حضور بازیکنان مناسب در جای جای زمین دانست؛ البته این موضوع منافاتی با عملکرد شگفت‌انگیز این تیم در بازی یک‌شنبه ندارد؛ به همین دلیل، باید گفت که منچستر سیتی در اولین امتحان جدی خود در فصل جاری، نمره خوبی را دریافت نکرد.

همچنین باید اذعان داشت که تاثیر گواردیولا از زمانی که هدایت سیتزن‌ها را بر عهده گرفته است، چه قبل از دیدار با تاتنهام و چه بعد از نتیجه حاصل شده، به وضوح قابل مشاهده است. در فوتبال، بعد از به صدا در آمدن سوت پایان بازی، تجزیه و تحلیل مسائل رخ داده در زمین کار دشواری نیست.

دربی منچستر در برابر نیمه سرخ شهر را باید اولین آزمون دشوار گواردیولا در جزیره قلمداد کرد که شاگردان وی، با سرپنداری از آن خارج شدند؛ اما بعد از آن مسابقه، بیشتر به ضعف شاگردان مورینیو و نمایش ضعیف این تیم اشاره شد و حالا باید اذعان داشت که همان روشی که سرمربی کاتالانی در برابر شیاطین سرخ به کار گرفت و اتفاقاً نتیجه هم دید، در بازی دبروز برابر تاتنهام بر علیه خودش استفاده شد.

در حقیقت، اولین آزمون گواردیولا در برابر ساندرلند، در روز افتتاح فصل جدید لیگ برتر انجام شد و آن‌ها به قدری خوب بودند که فاتح مسابقه باشند. در دیدار برابر وستهم، سیتزن‌ها در بسیاری از دقیق مسابقه تحت فشار قرار گرفتند و هفته گذشته در برابر سوانسی، علی‌رغم گذراندن لحظاتی سخت، موفق به کسب همه امتیازات ممکن شدند. اگرچه هیچ‌کدام از آن مسابقات در برابر تیم‌های مدعی برگزار نشد؛ اما برای گواردیولا امتحانی دشوار محسوب شده است.

دلیل پیروزی منچستر سیتی در برابر رقبای مذکور، ضعف حریفان نبوده است و مسبب شکست دبروز آن‌ها در مقابل تاتنهام نیز، نه نمایش ضعیف سیتی؛ بلکه بازی قدرتمندانه شاگردان پوچتینو بوده است. همان‌طور که خود گواردیولا نیز بارها اشاره داشته است، اگرچه منچستر سیتی در مسیر درستی قرار گرفته است؛ اما آن‌ها هنوز در آرمانی‌ترین شرایط قرار ندارند و این پروژه، به تازگی آغاز شده است.

ممکن است حق با آن دسته از مردم یا کارشناسانی باشد که در مورد سختی کار در لیگ برتر به گواردیولا هشدار داده بودند؛ اما این‌که نتایج خوب منچستر سیتی را به پای حریفان آسان آن‌ها تا این مقطع از فصل بگذاریم، کاملاً اشتباه است. منچستر سیتی به خاطر عملکرد خوب خود، تا این مقطع از سال لایق تمجید است؛ اما نتیجه بازی دبروز، تنها به علت نمایش فوق‌العاده اسپرز در وایت هارت لین بوده است.

منبع: سایت گول

رونالدو: می‌خواهم فرزندان زیادی داشته باشم

روز یک‌شنبه دومین هتل کریستیانو رونالدو افتتاح شد. او پس از مادیرا حالا در لیسبون هم صاحب هتل جدید شده است.

رونالدو هرچند این روزها در فوتبال درخشش گذشته را ندارد و پس از مصدومیت هنوز نتوانسته به روزهای اوجش برگردد اما در زمینه تجارت و کسب درآمد، موفقیت‌هایش تداوم دارد.

رونالدو در حاشیه افتتاح هتلش در شهر لیسبون به خبرنگاران گفت: همیشه به هتل‌داری علاقه داشتم. پس از مادیرا و لیسبون، قصد دارم در دو شهر دیگر نیز هتل داشته باشم و این پروژه‌یی است که به دنبالش هستم. من یک انسان مدرن هستم و هتل‌هایم نیز مدرن هستند. هنوز جوانم و هتل‌هایم سرشار از روح زندگی هستند. علاوه بر هتل‌داری به نیای مد نیز علاقه زیادی دارم.

روی آوردن به کار رسانه؛ نه این یک حرفه پیچیده است درست مثل فوتبالیست شدن. بعید می‌دانم وارد کار رسانه شوم.

رونالدو در پاسخ به سوالی در مورد اوقات فراغتش گفت: به مکان‌های زیادی می‌روم چون دوست دارم با چیزهای جدیدی آشنا شوم. از رفتن به رستوران‌های مختلف لذت می‌برم. در کنار این‌ها، وقت گذراندن با پسران را خیلی دوست دارم.

رونالدو در مورد الگوی پسرش گفت: واضح است که من الگوی پسر هستم.

تعداد فرزندان: علاقه زیادی به بچه‌ها دارم و دوست دارم فرزندان زیادی داشته باشم.

انریکه بین دو نیمه به بازیکنان بارسا چه گفت؟

بارسلونا در حالیکه بهترین بخت را برای صدرنشینی داشت با شکست از سلتاویگو به رده چهارم لالیگا سقوط کرد. بارسا برای اولین بار از سال ۲۰۰۷ در یک نیمه سه گل از حریف خود دریافت کرد و بازگشت این تیم در نیمه دوم میسر نشد.

آبی اتاری‌ها دو بار توسط پیکه و یک بار توسط نیمار به گل رسیدند اما یک اشتباه از تراشتگن، باعث شد تا سلتا به گل چهارم خود نیز دست یابد.

موندوپورتیوو در گزارشی ویژه فاش کرده است که لوئیس انریکه، سرمربی بارسا در بین دو نیمه به بازیکنانش چه گفته است.

انریکه با لحنی جدی و با حرارت البته بدون عصبانیت به بازیکنان بارسا گفت: تمام دوئل‌های انفرادی را به بازیکنان سلتا باختید. تمرکزتان را از دست دادید و سلتا کنترل بازی را در دست گرفت. در نیمه دوم سعی کنید بیشتر پاس‌های عمقی بدهید. در مناطق پرخطر مرتکب اشتباه نشوید. در دادن پاس دقت کنید و نگذارید بازیکنان سلتا توپ‌گیری کنند. بیش از هر چیز دیگری به یک گل در شروع نیمه احتیاج داریم تا بتوانیم به بازی برگردیم. هرچه زودتر باید این گل به ثمر برسد.

نکته جالب این‌که با وجود تاکید انریکه بر عدم اشتباه در مناطق پرخطر، تراشتگن با پاس اشتباه خود باعث ثبت گل چهارم سلتا شد. او در نیمه اول نیز یک پاس اشتباه به بوسکتس داد که منجر به گل اول میزبان شد.

بازیکنان بارسا ۱۳ دقیقه پس از شروع نیمه دوم توسط پیکه به گل رسیدند و ۶ دقیقه پس از گل پیکه نیز نیمار از روی نقطه پنالتی گل‌زنی کرد اما اشتباه تراشتگن اجازه نداد بارسلونا حداقل به یک مساوی دست پیدا کند و ۴-۳ بازی را باخت.

واکنش تند مشاور امنیت ملی در رابطه به بی‌احترامی به حامد کرزی

حمایت استخبارات خارجی قرار دارند، با بی‌احترامی به حامد کرزی رئیس‌جمهور اسلامی اسبق افغانستان که به‌عنوان مهمان به مراسم دعوت شده بودند، طی یک بازی مزورانه به‌گونه‌ی تاسف‌آور زیر پا شده و حامد کرزی، کلان و ریش‌سفید کشور به‌شکل غیرقابل تحمل مورد بی‌احترامی و توهین قرار گرفت.

آقای اتمر همچنان گفته است که میزبانان جلسه مسئولیت داشتند که از حیثیت و شخصیت همه میزبانان و از جمله کرزی حفاظت کنند.

مشاور امنیت ملی رئیس‌جمهور به آتانی که باعث چنین توهینی شده، توصیه کرده است که این کارها عواقب خوبی در پی ندارد. در بخشی از اعلامیه آمده است: «این جانب به نوبه‌ی خود، ضمن تکیه بر این عمل بی‌احترامی و به دور از فرهنگ افغانی، به حلقاتی که با بی‌احترامی به شخصیت‌های ملی به‌شمول رئیس‌جمهور فعلی و قبلی کشور، جهت خوش خدمتی به باداران خارجی خویش فعالیت به‌اصطلاح جایز سیاسی را ادامه می‌دهند، توصیه می‌کنم که دوام هم‌چو فعالیت‌ها، پیامدهای خوبی در قبال نخواهد داشت. این حلقات اجزای و مزدخوار استخبارات خارجی جهت ترور شخصیتی بزرگان و شخصیت‌های ملی ما، تلاش‌های زنجیره‌ی وسیع را آغاز نموده‌اند.»

این موضوع سروصداهایی را در محافل سیاسی و در رسانه‌ها ایجاد کرد. عبدالرازق، فرمانده پولیس ولایت قندهار نیز در حمایت از کرزی و در تکیه بر افرادی که شعار «مرگ بر کرزی» سر داده‌بوند اظهارات تندی را ابراز کرد.

اطلاعات روز: حنیف اتمر، مشاور امنیت ملی رئیس‌جمهور با نشر اعلامیه‌ی بی‌احترامی به شخصیت‌های ملی را خلاف ارزش‌های اصیل افغانی عنوان کرده و گفته است شماری از افراد به‌دستور «باداران خارجی» خود به حامد کرزی، رئیس‌جمهور پیشین توهین کرده‌اند.

در مراسم پنجمین سالیاد ترور برهان‌الدین ربانی، رئیس‌جمهور سابق در تالار لویه‌جرگه، هنگام سخنرانی عبدرب رسول سیاف، یک‌تن از میان جمعیت شعار «مرگ بر کرزی» سر داد و شماری دیگر نیز او را همراهی کردند و نظم مراسم برای چند دقیقه به‌هم خورد.

در اعلامیه‌ی که از سوی دفتر مشاور امنیت ملی دیروز (دوشنبه، ۱۲ میزان) به رسانه‌ها فرستاده شده آمده است که در مراسم سالیاد ترور آقای ربانی، «از سوی حلقات مشخصی که مورد

فعالان جامعه‌ی مدنی: حکومت و گروه‌های سیاسی در امور کاری کمیته‌ی گزینش کمیشنر ان کمیسیون‌های انتخاباتی مداخله نکنند

درخواست می‌دهند، اعضای کمیته‌ی گزینش مکلف‌اند که تمام جوانب و گذشته‌ی فرد را بررسی کرده و در صورتی که شخص درخواست‌کننده سابقه‌ی نیک، تحصیلات عالی و به گروه‌ها و احزاب سیاسی وابسته نباشد آن شخص را برگزیند. گروه کاری مشترک جامعه‌ی مدنی می‌گوید انتخاب افراد براساس معیارهای مشخص و با استفاده از روش نمره‌دهی باید صورت گیرد تا کیفیت افراد انتخاب شده بالا برود. در اعلامیه‌ی این گروه از کمیته‌ی گزینش خواسته شده است: «رعایت برابری جنسیتی و دادن فرصت برابر به زنان و مردان را به‌عنوان یکی از ارزش‌های حقوق بشری در نظر گرفته و در انتخاب نماینده‌ها نباید این اصل را فراموش کنند.»

کمیته‌ی گزینش کمیشنر ان کمیسیون‌های انتخاباتی هفته‌ی گذشته به کارش آغاز کرد. این کمیته براساس قانون جدید انتخابات افغانستان تشکیل شده و دارای پنج عضو است. این کمیته از میان افرادی که برای عضویت در کمیسیون‌های انتخاباتی ثبت نام می‌کنند فهرستی از واجدان شرایط را به ریاست جمهوری پیشنهاد می‌کند و سپس رئیس‌جمهور از میان این فهرست، هفت تن را به‌عنوان کمیشنر در کمیسیون مستقل انتخابات و پنج تن دیگر را به‌حیث کمیشنر در کمیسیون شکایات انتخاباتی معرفی خواهد کرد.

اطلاعات روز: شماری از فعالان جامعه‌ی مدنی زیر نام گروه کاری مشترک با برگزاری یک نشست خبری در کابل خواهان عدم مداخله‌ی حکومت و گروه‌های سیاسی در امور کاری کمیته‌ی گزینش کمیشنر ان کمیسیون‌های انتخاباتی شدند. این گروه از آغاز به کار کمیته‌ی گزینش استقبال کرده و به روز دوشنبه در نشستی اعلام کرد که حکومت و گروه‌های سیاسی به استقلال این روند احترام بگذارند. خلیل رؤوفی، از اعضای گروه کاری مشترک جامعه‌ی مدنی که اعلامیه‌ی این گروه را می‌خواند، گفت: «فعالان جامعه‌ی مدنی آغاز کار کمیته‌ی گزینش را به فال نیک گرفته و توقع دارند که حکومت و گروه‌های سیاسی از نفوذ و دخالت در کارهای این کمیته بپرهیزند و به استقلال آن احترام بگذارند.»

او همچنین گفت که گروه کاری مشترک جامعه‌ی مدنی از نمایندگان جامعه‌ی مدنی در کمیته‌ی گزینش کتباً تعهد گرفته تا مطابق اصول و معیارهای پذیرفته شده و براساس قانون اساسی در گزینش کمیشنر ان کمیسیون‌های انتخاباتی عمل کرده و تمام ارزش‌های دموکراتیک و حقوق بشری را مدنظر داشته باشند.

او گفت افرادی که برای عضویت در کمیسیون‌های انتخاباتی

داریانا افغان هوایی شرکت

ARIANA AFGHAN AIRLINES

Facebook.com/flyariana
ariana.afghan.ariana
twitter.com/flyARIANAafghan
youtube.com/user/flyariana

+93(0)777071333
+93(0)700071333
+93(0)790071333
+93(0)786071333
www.flyariana.com
info@flyariana.com

داریانا افغان هوایی شرکت جهت عرضه خدمات بهتر هوایی و ایجاد سهولت به هموطنان عزیز تخفیف‌های ویژه را در قیمت تکت‌ها قرار ذیل ارائه نموده است:

- 30% تخفیف برای دیپلمات‌های محترم
- 20% تخفیف برای کارمندان محترم دولت
- 25% تخفیف برای محصلین گرامی
- 20% تخفیف برای ورزش کاران پر افتخار کمیته ملی المپیک
- 20% تخفیف برای افراد دارای معلولیت

شرکت سیاحتی و توریستی یاس نماینده رسمی شرکت هوایی ماهان ایر جدیداً پرواز ترانزیت از طریق کشور ایران را با نازل ترین نرخ در بازار افغانستان شروع نموده است. قابل ذکر است؛ که مسافری محترم می‌تواند بدون اخذ ویزا ترانزیت ایران، بمدت ۲۴ ساعت در میدان هوایی ایران مقیم شوند.

شروع قیمت، مسیرهای بین‌المللی شرکت ماهان ایر

مسیر	قیمت یکطرفه	قیمت دوطرفه	مسیر	قیمت یکطرفه	قیمت دوطرفه	مسیر	قیمت یکطرفه	قیمت دوطرفه
کابل- تهران- آلمانا	\$489	\$635	کابل- تهران- ایروان	\$412	\$825	کابل- تهران- دولسدورف	\$415	\$992
کابل- تهران- بیجینگ	\$644	\$724	کابل- تهران- کیف	\$395	\$803	کابل- تهران- انقره	\$377	\$547
کابل- تهران- شانگهای	\$644	\$724	کابل- تهران- مونیخ	\$415	\$576	کابل- تهران- ایربیل	\$374	\$584
کابل- تهران- گانزو	\$629	\$724	کابل- تهران- میلان	\$531	\$581	کابل- تهران- نجف	\$413	\$865
کابل- تهران- بنکاک	\$578	\$1217	کابل- تهران- کوپن هاگن	\$498	\$595	کابل- تهران- دبئی	\$369	\$478
کابل- تهران- کوالا لامپور	\$644	\$1170	کابل- تهران- پاریس	\$429	\$629	کابل- تهران- دمشق	\$418	\$836
کابل- تهران- دهلی	\$442	\$620	کابل- تهران- استانبول	\$397	\$544	کابل- تهران- مسکو	\$452	\$972